ရေနှစ်ပဲ့ကိုတင့်ငါ

ဂျွဲဖွေးကို မိုးထိလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
ကျောကိုယုန်ကိုက်ပြီး -- မုဆိုးကိုပျားတုတ်တာလဲ ပြစ်၏။ အဆိုးရွှန် --- တံငါသည် ရေနှစ်သည်ဟု -- ဆိုရ ပေမည်ပင်။

***

ဖိုးတိုးတိတ်တိတ် -- တစ်ရွာလုံးသိတာ -- ဒိုသော စကားစုလိုပင် -- ကလေးကအစ -- ခွေးကအစ "ကိုထက် အောင်" ကိုသိကြ၏။ အသက် (၂၅)နှစ်ခန့် -- အသားလတ် လတ် -- အရပ်မြင့်မြင့် -- ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ် -- အရှယ် ကောင်းကောင်း -- ယောင်ယောင်မောင်းမောင်းနှင့်ထက်အောင် က "မမီး" လည်းပွင့်သည်။

(ဆမ) လက်ဖက်မိရာဝန်တွေခေတ်စားနေချိန်၊ တစ် နည်းအားဖြင့် ဒေါက်တာရမ်းကုတို့ ရေကျနေချိန်တွင် ထက်အောင် သည်လည်း -- ရပ်ကွက်ဝိုင်း၌ -- သူမတူအောင် -- တွင် ကျယ်နေခဲ့သည်။ -- ထက်အောင်ငယ်စဉ်ကပင် -- ဆေးကျောင်းသားဖြစ်ချင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထက်အောင် -- ဆေးကျောင်းသားမဖြစ်ခဲ့။ တိရစ္ဆာန် ဆေးကုဆရာဝန်တစ်ယောက် ၏နောက်မှ -- ဆေးအိတ်ကိုင်ကာ -- တကောက်ကောက် လိုက်ရသော ဆေးလွယ်အိတ်လွယ်ရသူတော့ဖြစ်ခဲ့သည်။

သည့်မှာပင် -- ဆေးထိုးအပ်နှင့်ကျွမ်းဝင်သည်။ နားကြပ်နှင့်ရင်းနှီးကာ -- အင်္ဂလိပ်သေးပျားနှင့် ယဉ်ပါးခဲ့ သည်။ ထက်အောင် -- လျှောက်လိုက်ရသောဆရာဝန်က -- တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်ဆိုသော်လည်း၊ လူရော --

ဈေးရော -- နွားရော -- ကြက်ရော အကုန်ကုသည် -- ကျွမ်းသည် -- လူကုရာ၌ ဝင်ငွေပိုရသည် -- ဘိ ရစ္စ ၁ နှ် ဆ ရာ ဝ န် -- ကောင်းမှုနှင့်ထက်အောင်သေးလိုးတက်၏။ ဆေးပေးဘက် -- ခွဲတတ် -- စိပ်တတ်ဖြစ်သွားသည်။ အများသောအား (၇)နှစ်လုံးလုံး အပမ်းတကြီးစားပါမှ ရနိုင်သော "ဆရာဝန်ဘွဲ့" ကိုထက်အောင် (၂)နှစ်လောက်နှင့် -- ရလိုက်သည်။ ဥပဒေနှင့် ငြိသည် -- မငြိသည်အသာထား။

ထက်အောင် ဟွန်ဒါတင်ဝီဖြစ်လာသည်။

(၂)ယောင်ကျော်တန် အိုမီဂါနှာရှိလည်း လက်ပေါ်ရောက်၏။ ထက်အောင်သွားလေရာ၌ "ဆရာလေး" ဆိုသောအားကိုးတကြီး လှမ်းခေါ်သံတွေမစဲပဲ ဖြစ်လာသည် -- ထက်အောင်ဆေးလဲ လိုက်၏။ ထက်အောင်သေးကုသောနှစ် -- သည်ဘက်ပိုင်းအထိ -- အဝိတ်အစင်မရှိ -- ပကာတိကျန်းမာသွားကြပြီး -- ထက်အောင်ကို လာရောက်ကန်တော့ကြသော -- လူနာများ၊ ထက်အောင်အိမ်မှာ -- ပြည့်နေ၏။

"အားကိုပါရစေ -- ဆရာလေးရယ်နော်"

"ဆရာလေးပေးတဲ့အသက်ပဲရှိပါတော့တယ်"

"ဒါ -- ဆရာလေးသမီးတဲ့ပေါ့ -- အခု (၆)တန်းရောက်နေပြီ" ဘာပဲပြောပြော ထက်အောင်ကြည်နူးဝမ်းသာရပါသည် -- ဆရာဝန်ရှားပါးသောအရပ်မျိုး၌ -- ထက်အောင်ကွက်လပ်ဖြည့်နေခြင်းပဲဟု ကြံဖန်ပြီး ကိုယ့်ဟာသာ -- အာပတ်ဖြေသည်။

ခက်သည်က "ငွေ" -- ရေလျှံလွန်းတော့ တမ်ကျိုးသည် -- တစ်နေ့ -- တစ်နေ့နှစ်ထောင်ကျော်နီးပါးအထိ ဝင်ငွေရလာသောအခါ -- ထက်အောင်အိမ်ရှိ မိသားစုများ

-- ဆွေမျိုးညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် ဝေးချင်ချင်ဖြစ်လာသည်။ ကြံ့ရာမှာအိပ် ကြုံရာမှာစား၊ လူနာများအိမ်၌ပင် -- ထက်အောင် -- အခြေချလာသည်။

လူနာရှင်တွေကလည်း ထက်အောင်သာနေမည်ဆိုလျှင် တစ်သက်လုံးပဲ -- နေနေ -- ကြည်ဖြူလက်ခံကြသည်။ ဈေးဘိုး -- ထမင်းဘိုး ထက်အောင်ကအလိုက်တသိ ထုတ်ပေးတတ်၍ဖြစ်သည် တောမက -- မြို့မကျ -- ထက်အောင် နေသော "မြိုင်သာ"က ရန်ကုန်နှင့် မိုင်(၄၁)နီးပါးမျှသာဝေးသည်။ သို့သော်လမ်းပမ်းဆက်သွယ်ရေးခေါင်လွန်းသည် -- မြို့နှင့်အဆက်အသွယ်က -- တရုတ်လူမျိုးဦးအဂေါက်ပိုင် ဝစ်ပြာခေတ် -- လက်ကျန်ဖို့(၁)ဘတ်(စ်)ကား ခေါင်းတို့တစ်စီးနှင့်အိန္ဒိယလူမျိုး မာမွတ်ဘိုင်ပိုင်ဆိုင်သော ဟာနေဒါချက်ဘလက်တစ်စီး -- ပေါင်းမှကားနှစ်စီးပဲရှိသည်။

ထိုကားနှစ်စီးက နေ့တစ်ချိန် -- ညနေတစ်ချိန်ထွက်သည်။ ဆေးအမျိုးအစား၊ စာရင်းလုပ်ပေးလိုက်လျှင်ယာဉ်ဦးအကောက်၏ ခပယ်ရာမောင်ကိုးနှင့် မာမွတ်ဝယ်ရာ -- ဒီဘာရာဟင်ဝိုက -- တိတိကျကျ -- ယူလာပေးသည် -

ထက်အောင်ယူနေကြ ဆေးအရောင်းဆိုင်က ထက်အောင် လက်မှတ်နှင့်သာ စာရေးပေးလိုက်ပါ -- တစ်သောင်းဘိုးဆို လည်းမမြင်းမဆန် -- ကြွေးပေးဟာတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံမှ -- ထက်အောင် မြို့သို့တက်ပြီး စာရင်းရှင်းတတ်သည်။ ထက်အောင် ဗ်ဟွန်ဒါဆိုင်ကယ်သံကြားသည်နှင့်လည်း -- ယူနာရှိသောအိမ်က -- အူယားဖါးယားပြေးထွက်ပေါ်တတ်သည်။

"ဆရာလေး -- ဆရာလေး -- ဘတောကော် ဝင်ပါဦး" ထက်အောင်အလုပ်ကို ရှေ့းကုဟုပင် နှုတ်မဟချကြ

- ကြာလာသောအခါ -- ဆရာဝန်ထက်အောင်ဟူပင် ခေါ်ပေါ် သုံးနှုန်းကြသည်။ သည့်ပြင် -- ခရည်ရေတွင် ထက်အောင်ဘုရင် တစ်ဆူ -- အကောက် -- ဟူးဘိတ်နှုယ် မြိုင်သာကိုပြ ကန်ပြီး တနယ်တကျေးသို့ ရာသက်ပန်မကွက်ခွာတော့ဟု - - ထက်အောင်စိတ်ကဒုံးဒုံးချမိုက်မိသည်။

မြိုင်သာမှာ ထက်အောင် -- သရာဝန်ဖြစ်သွားသည်။ ဘယ်ဆေးကျောင်းမှ မတက်ဘဲ -- ဆရာဝန်ဖြစ်သွားသည်။

"နားနဲ့မနာ -- ပေါးနဲ့နာပါ ဆရာလေးရယ်"

ထက်အောင် -- ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းအလုပ်ကို မကောင်းမှန်းသိသည့် (လူမှုရေးအရ) ဘာပျက်လောက်အောင် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော အခက်အခဲတို့ -- မျက်နှာနာပြီး လုပ်ပေးရတယ်။

"ပေါးနဲ့နာပါ"ဟုဆိုလျှင် ထက်အောင် -- ပင်နှိုက်ရပြီ။

လူတပုံချော -- အပြောပြတ် -- အလုပ်ကောင်း ဖြစ်ရှိလဲသည့်ဂါထွမျိုးဆိုလျှင် ပိုက်ဆံရှိ - သားသမီးများက ထက်အောင်ထံရောက်ရောက်လာတတ်၏။ "အတူးပွဲ"ဟု သူက ခေါ်တားသည် -- အတူးပွဲဆိုလျှင် -- ပင်ငွေကတောင်ကျော် ဖြစ်သွား၏။

ဒီမြို့ကြားပဲ -- သာမန်အဖျားအနာလောက် --- ကို ဆိုလျှင်ထက်အောင် အခမဲ့ကုပေးလိုက်၏။ နွမ်းပါးသော မိသားစုဆိုလျှင် ထက်အောင်ငွေကြေးကောက်ပံ့လိုက်ပေးသေးရ.ာ -- မြိုင်သာတွင် ထက်ဆေးခင်မှ ထက်အောင်။

"အသစ်ကလေးတွေ ရောက်နေတယ် -- ဆရာတို့ ဟဲဟဲဟဲ"

"ကြည့်ရအောင်လေ"

ထက်အောင်က မြိုင်သာမှာ -- အိမ်ကြွေကြီးတစ်ခုနှင့် ဆရာဝန်ကြီးသမားပိုလ်ဝင်ပီပီ မိန်းမနှင့်ကင်းကင်းနေပြသည် - - ခုနသည့် -- ရန်ကုန်ရောက်လာလို့ကတော့ -- ဒေါ်သန်း အိမ်ကိုရောက်၏။ ဒေါ်သန်းကလည်း သူ့အလုပ်ကို သမာအာဇီဝအလုပ် -- မိန်းကလေးများကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထား ရသော ဇီဝိတဒါနပြောက် အသက်ကယ်ရသောအလုပ်ဟု -- ယုံကြည်ခဲ့ပြော၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် -- ပဝေ့ကခြေ တော်တင်လိုက်သူ -- အိပ်ဆေးအတွန့်အကျိုးသောက်ခါ - - မသေမပျောက်ဘဝနှင့် ရုပ်ထဲရာထဲပေါင်းမပေါ်ရဲပဲ -- တင်နေသော တကျေးပြေးလာရင်း -- ဒေါ်သန်းအိမ်မှာဝင်ကပ်သွားသူ -- လင်နှင့်ကွဲ -- ကလေးတွေတစ်ပြုံကြီးနှင့်အပေါ်ကောင်းဆိုက် နေသူ -- လင်တောင်ကျ -- ကလေးနေမကောင်း -- ဈေး ရောင်းရင်း -- အရင်းပြုတ် -- နောက်ဆုံး -- ဒေါ်သန်း အိမ်မှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ရသူ -- တစ်နည်းအားဖြင့် ဒေါ်သန်း အိမ်က -- ဘဝပျက်ပလေးများ ခိုဝင်နားနေရာ။

"အကြွင်းမဲ့ရေ -- ခဏ -- ဟေ့ -- ဧည့်သည် ဧည့်သည်" "ဟားဟား -- နံမည်က အကြွင်းမဲ့ -- တဲ့ သား" "ဟုတ်ပတော်" -- ရုပ်ကလေးကတော့ မဆိုးဘူး ကမေးမွဲကျကို -- မအေက -- ရိုက်ပုတ်ထုတောင်းလိုက်ကို တာနဲ့ -- ထွက်ပြေးလာတာ -- ဒေါ်သန်းနဲ့မနေ့ကမှ တွေ့ တာ -- ချောဝိုင်ရမှာနော်" "ဒါတွေ -- ကျနော်ကျွန်းပါ တယ်ဗျာ" "ယုံပါတယ် -- ဒါကြောင့်ဆရာလေးနဲ့ ပွဲဦးထွက် လွှတ်ပေးတာပေ့ါ -- ဟီးဟီး -- ပါကင်ပိတ်လေး -- ဆရာ လေးရဲ့" "လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ -- ခင်ဗျားအိမ်ရောက်ပြီးမှ

-- ပါကင်ပိတ်ဆိုလဲ -- ဘယ်လိုကောင်ကယ့်မှာလဲ"

"အော် ဆရာရယ် -- ကိုင်တွယ်ပြီးခင်းကြည့်ပါအုံးပေါ့" ဒေါ်သန်းကတစ်ခြားလူသာ -- လိမ်ချင်လိမ်မယ် -- ဟင်း ဟင်း -- ဆရာလေးလို -- ဆရာဝန်အရင့်အမာကြီးကိုလိမ် ရဲပါမလား"

ဒေါ်သန်းနှင့်စကားပြောနေစဉ် -- အခန်းထဲမှ အသက်(၁၇)နှစ်ခန့်ကောင်းမလေးတစ်ယောက် ခပ်ရှိန်ရှိန်လေးတက်လာ၏။

"လာ-- သမီးထိုင် -- ဒါမြိုင်သာကဒေါက်တာထက်အောင်တဲ့"

"ဟုတ် -- ကဲ့ " ဟုတ်နှင့် ကဲ့ -- ကြားအတော်လေး အလုပ်းကွာဝေးသည်။ မခါင်းကလေးငုံ့ထားသေသာအကြောင်နာမျက်လုံးလေးများကလောကျွံလာသေသာပုပ်သွင့်ယ်လို -- ဟှိုသည် ရွေ့လျားနေ၏။

"ဒေါက်တာနဲ့ -- ဝင်လိုက်နော် -- သမီး"

ဒေါ်သန်းက - ဧည့်ခန်းနှင့်ကပ်လျက်အခန်းတစ်ခန်းကိုမေးငေါ့ပြလိုက်သည် -- ထက်အောင်ကတုတ်တုတ်တင်းတင်းကောင်မလေးကိုကြည့်ကာ -- အိုင်ဖြေရရဖြင့်ပင် -- ထလိုက်သည်။

"ကဲ --လာ" "လိုက်သွားလေ -- သမီးရဲ့ -- ဘာမှမကြောက်နဲ့"

ဒေါ်သန်းကတီးတိုးပြောလိုက်သောအသံကို လဲထက်အောင်ကြားရသည် -- ထက်အောင်ကျေနပ်နှစ်သက်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ အကြင်နာ -- အရစ်ကအနည်းငယ်ပုသည် လုံးလုံးပြည့်ပြည့်တင်းပါးကြီးအစုံကထက်အောင်စိတ်ကို ဆွပေး

နေသည်။

အိပ်ခန်းလေးက --အထူးစီမံထားသည်မို့မွှေးယာ-- ကုတင် -- အပြည့်စုံ -- ရေခဲသေတ္တာအသေးစားတစ်လုံး ထောက်(၈)ပန်ပန်ကာတစ်လုံး။ ကက်ဆက်(ဗီဒီယိုပလေရာ)တစ်လုံး။ ထင်လုံးကအဆင့်သင့် -- ခပ်ပြင့်ပြင့်ပြင်ဆင်ထားသောသည်လိုအခန်းမျိုးက -- ထက်အောင်ကို -- ရေလျှံသူတွေအတွက်အထူးစပါယ်ရှယ် -- ထားပေးခြင်းဖြစ်၏။

"ထိုင်လေ -- ကြောက်နေလား " "ဟုတ်ကဲ့ရှင့်" "ကြောက်တယ် -- ဟလား" အကြင်နာက -- မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ခေါင်းကိုနှစ်ချက်ငြိမ်ပြကာ -- ဒူးလေးတွေကဆက်ဆက်တုံနေသည်။

"အို -- ဆရာဝန်တစ်ယောက်ပ - နာအောင်ကျင်ဆံအောင်မလုပ်တတ်ပါဘူး -- သဘောပေါက်လားမသိဘူး "ချောမောမှုန်ရည်သောထက်အောင်နှုတ်မှအေးပြုံးခံ့ညားစွာပြောလိုက်သောအသံကြောင့်အကြင်နာရင်အေးသွားသည်။

"ဂျူ -- ကျူမ --ဒီ -- ဒီဟာ -- မ မလုပ်ဖူးပါဘူး" "ဒေါ်သန်းက -- အတင်းခိုင်းတာလား -- ဒါဆိုရင်သက်ဆိုင်ရာကိုအကြောင်းကြားပေးမယ်လေ"

"အို -- အို -- မဟုတ်ပူး -- ဟို --ဒင်းအတင်း အကြပ်ခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး -- ကျူမ -- စားဝတ်နေရေး အတွက်"

အကြင်နာ -- ပိန်းမရအောင်ဟုန်ခပ်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဒေါ်သန်းပြောသော အသစ်ကလေးဆိုသည်မှာ သေချာ၏။

"ကဲ -- ဒါဖြင့်လဲ -- ကုတင်ပေါ်ကိုလာကွာ --အချိန်တွေသမြောဆရာကြီး -- တို့အလှူတူ -- အိပ်ကြည့်ရအောင်" သက်အောင်စကားအဆုံး၌အကြင်နာအိပ်ရာပေါ်ပြုံး

ကျယ်သောမျက်ဝန်းလေးများ --မျက်ရည်ကြည်တို့ဝဲတက်လာသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို -- ဆုတ်ကိုင်ပွတ်မနေရင်း -- ကုတင် ရှိရာသို့တရွေ့ရွေ့တိုးလာနေသောအကြင်နာခမျာ -- ချောက် ကမ္ဘာ၊ အမှန်၊ တစ်ခုဆီသို့ -- ကြောက်ရွံ့စွာချဉ်းကပ်လာနေရာ နှင့် တူလှ၏။ "လာပါ - ကြောက်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ"

ထက်အောင်ကအကြင်နာလက်လေးကိုညင်ညင်သာသာလေးဆွဲယူကာ -- ကုတင်ပေါ်တိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။နာခူသောကျောင်းသူမလေးတစ်ကိုယ်လုံးက အပ်ချုပ်စက်တစ်လုံးနယ်တုံ့ခါနေသည်။

"မင်း -- တုန်နေပါလား" "ဟုတ် -- တယ်" အကြင်နာက --ခေါင်းလေးငုံ့လိုက်ခါ -- တိုးလေးပြန်ပြောသည်။

"ဘာဖြစ်လို့တုန်နေတာလဲ -- ဟင်" "မသိဘူး" ထက်အောင်ကမွှေးပျံ့သင်းကြိုင်သောကြင်နာပါးပြင်နုနုလေးနားသို့ နှာခေါင်းနှင့်ကပ်လျက်တိုးတိုးလေးမေးသည်။ အကြင်နာက -မပွင့်တပွင့်လေးပြောခါခေါင်းကိုငုံ့ထား၏။

"အစ်ကို - နမ်း - မယ်နော်" "အင်း --

အ င ၊ ပ ါ ' '

ဆက်လွဲလွဲလေးလှည့်သားသောအကြင်နာမျက်ဝန်းကိုအသာအယာဆွဲလှည့်ကာ - မို့မို့ဖွေးဖွေးပါးပြင်လေးကို --ရှူရှူ -- မွှမွှ လေးနမ်းလိုက်သည် -- အကြင်နာရင်အုံလေးလှိုက်ကာ - - ဖိုတက်သွား၏ ။

"တစ်ခါမှ - အနမ်းမခံဖူးဘူးလား" ဟင့် အင်" "အကြင်နာ့ရည်းစားကရောမနမ်းဘူးလား" "သူက -- အကြင်နာကိုပက်တောင်မပက်ဘူး" "အခု သတိရနေလား"

"မှတောပေါ့" "အခု -- အကြင်နာကို အစ်ကိုက -- အရမ်းမြတ်နိုးလိုက်တော့အကြင်နာရည်းစားလက်ခံပါတော့မလား" "သိရင် ဘယ်လက်ခံတော့မလဲ" "ပြုံးဘိ - တယ်ဆိုတာကိုလည်းအကြင်နာ သိရဲ့လား" "သိ - သိပါတယ် -- လင်းမယားလို အိပ်တာ" လို၊ တာလေ -- ဟုတ်တယ်မို့လား"

အကြင်နာ့လည်ချောင်းမှ "ဟုတ်ကဲ့""ဟုပင် အသံမထွက်တော့ခေါင်းကိုငုံ့ထားရင်း "ခြွီး" ပြကာ တုံ့ရီနေသည်။

"အကြင်နာ -- အစ်ကိုလိုးတာကို -- ခံချင်ရဲ့လား ဟင်" "အို -- ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး"

"အစ်ကိုက -- ငွေကိုယောင်နဲ့ချိုပြီးပေးထားရတာ အကြင်နာ -- အလိုမတူပဲ --မလိုးချင်ဘူး --အစ်ကိုကမုဒိမ်းသမားမဟုတ်ဘူးလေ။ အကြင်နာ့ပါးပြင် သွေးရဲရဲနီလာသည် -- နားရွက်များလေးပင်နီရဲနေသည်။

ဆေးမဆိုးရသေးသောနှုတ်ခမ်း လေးများကတဆတ်ဆတ်တုံ့နေသည် မျက်ရည်နှစ်ပေါက်က ရေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပါးပြင်ပေါ်သို့လိမ့်ဆင်းကာ -- မေးဖျားလေးမှ ခိုတွယ်နေသည်။

"မခံချင်လို့လား -- ဟင် -- ဘာလို့ငိုတာလဲ"

ထက်အောင်ကပုခုံးစွန်းလေးကို ဆုတ်နယ်ရင်းပိုးကိုး မေးသည်။ အကြင်နာက - မျက်ရည်ကိုလက်ချောင်းလေးများနှင့် သုတ်လိုက်ပါခေါင်းကို ခါရမ်းပြသည် -- မျက်တောင်ကိုတဖျက်ဖျက် ခတ်၏။

"အစ်ကို -- သဘောပါအစ်ကို" "ဒါဖြင့်ဒီမှာပက် လက်လေးအိပ် -- ဟုတ်လား" "အကြင်နာ့ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်ပြီးကုတင်ပေါ်လှဲသိပ်လိုက်၏။ အကြင်နာကထမီအောက်

စလေးကိုလက်ကစ်ပက်ပြင် သေသေသပ်သပ်လေးသိမ်းရင်း ကုတင်ပေါ်သို့ရွှေ့ကွေးပေးသည်။ ပြီးမှကုတင်ပေါ်ရှိခေါင်းအုံးကို သွဲ့ကာ -- အေးဆေးလေးလှဲအိပ်လိုက်ပါ -- ခြေနှစ်ဖက်ကိုဆန့် ထုတ်လိုက်သည်။

မဗိုမဗိုရင်သားလေးနှစ်မွှာက -- ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား လေးမောက်တက်လာသည် -- ထက်အောင်ပုဆိုးအတွင်းမှ စားနေကျကြောင်ဖြားကြီးက --သားကင်နဲ့ရှိသောအခါမိာနဖိ သည့်နယ်ထောင်လာ၏။ အကြင်နာက -- ဆံပင်များကြားမှ ဆံညှပ်လေးကိုဖြုတ်ကာ -- ကုတင်ဘေးရှိစားပွဲပေါ်သို့လှမ်း တင်ကာဆံပင်ကိုလုံးလိုက်သည်။ ယို့နောက်ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် -- ဆိုသောမျက်နှာလေးဖြင့် -- ထက်အောင်ကို --စိမ်းစိမ်းလေး ကြည့်လိုက်သည်။

"အစ်ကိုကရော -- ဒီအိမ်ကိုအမြဲလာလားဟင်" တစ်ပတ်တစ်ခါလောက်ပါ" "မိန်းမ -- မရှိဘူးလား " ဟင်အင့် မယူရသေးဘူး -- ဘာဖြစ်လို့လဲ" တချို့ယောက်ျားတွေက မိန်းမရှိသည့်လိုက်စားတာပဲ" ယောက်ကျားတိုင်းတော့ မဟုတ် ပါဘူး" အကြင်နာတော့ အဲဒီငွေတွေသိပ်နှမြောတယ်" "ဒါ အကြင်နာဘဝက်ကာဖြစ်တာ" ဒီထက် နဲနဲတိုးအုံးမှအစ်ကို -- အောက်ကဘာလဲမသိဘူး" ကျောအောက်မှာလား" အင်း -- အ - ခါးနားမှာ -- အဲ --အဲ -- အဲဒါ " ထက်အောင် က အကြင်နာ့ကိုခွပြီး မွေ့ယာအောက်သို့လက်ကိုလိုးဖိုက်သည်။ အကြင်နာ့ရှိအိအိလုံးလုံးလေးက -- ထက်အောင်ရင်ဘတ်ကြီး နှင့် -- ဝိကပ်ပြားချပ်သွားသည်။

"ဘာလဲ-ဟင် --အစ်ကို" ခေါင်းလိမ်းဆီဘူးပါ" ဘာလုပ်ဘို့-- မွေ့ယာအောက်ထည့်ထားတာလဲ" "ကြပ်ရင် လိမ်းဘို့နေမှာပေါ့" "အို"

ခေါင်းလိမ်းဆီဘူးကအသစ်စက်စက် -- မျက်နှာကြော လေးတင်းနေ၏။ မွှေးပျံ့သင်းကြိုင်လို့ပဲနေသည်။ အကြင်နာက ထက်အောင်မျက်နှာကို -- စာဖတ်နေသလိုအကြာကြီးစိုက်ကြည့် နေသည်။

အစ်ကိုကရုပ်ချောပြီး -အဲဒါတွေလိုက်စားသာယ်နော်" "မကြိုက်ဘူးလား" "အကြင်နာယောကျ်ားဆိုရင် -- မလိုက် စားစေရဘူး" "ဘာနဲ့ထိန်းချုပ်ထားမလဲ အကြင်နာ" "အချစ် နဲ့ပေါ့" "အလို -- အလာကြီးပဲ" "တကယ်ပြောတာ - - ယောကျ်ားကျေနပ်အောင်ထားမှာ" အင်း -- မှန်တယ် -- အဲဒါရှိနိုင်ပဲ -- ယောကျ်ားတွေအပြင်မှာ -- မိန်းမလိုက်စား ဟယ်ဆိုတာ -- အိမ်ကမိန်းမတွေအပေါ်မှာ -- ငြီးလာ - - အီလာကြလို့ပဲ -- အကြင်နာ"

"မိန်းမချင်းပဲ -- အစ်ကိုရဲ့ -- ဒါဟာ -- ဒါပဲမို့ လား" "မတူဘူးလေ -- အထိအတွေ့ -- အင်္ဂါနိမိတ် - - အပြောအဆို" "ဘာကွာလဲ -- ဟင်" "အပေးကောင်း ဘို့နဲ့ -- စေတနာစိတ်လဲအရေးကြီးတယ်" "အဲဒါ -- ကြား ဘူးတယ် -- အပေးကောင်းတယ်ဆိုတာ -- ဘယ်လိုဟာ ကို -- ပြောကြတာလဲ -- ဟင်"

ရင်းနှီးမှုမတ်တိုင်လေးဆီသို့ အကြင်နာ့ကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပြီးပြီမို့ ထက်အောင်အရှိုးချတ်လိုက်သည်။

"အစ်ကို -- ပေးရပလား" "အံမယ်"

အကြင်နာ -- သတိပြန်ဝင်လာပြီး ထက်အောင်ကို မျက်စောင်းထိုး၏။ -- ထက်အောင်က -- ခြင်ထောင်လေး ကိုဆွဲချ -- လိုက်၏ နှစ်ယောက်သားအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြ သည်။ ခြင်ထောင်က -- ရေမွှေးနံ့သင်းနေ၏။ အကြင်နာရဲ့ မွှေးပုံသောဟန်ဖြင့် နွတ်ခမ်းလေးပြုံးရောင်ယောက်။

"အစ်ကို -- မကြမ်းနဲ့နော် -- အကြင်နာကြောက်လို့ပါ" "ခိတ်ချပါ -- ချော့သွင်းမှာပါ" "ဖြစ်ပါ့မလား မသိပါဘူး" "အကြင်နာက -- ကာမီစလေးကို လုံးကိုင်ကာ ပေါင်နှစ်ဘက်ကြားထဲသို့ ထိုးထည့်ပွတ်သပ်ရင်း ကတုံကရီလေးပြောခဲ့

"စမ်းကြည့်တာပေါ့ -- အရမ်းသေးလို့လား" "အာ ဘယ်သိမလဲ" သည်တစ်ခါတော့ အကြင်နာ ဒေါသမျက်လုံးလေးနှင့်ပြော၏။ ထက်အောင်က ပုဆိုးကိုခေါင်းပေါ်မှကျော်၍ ချွတ်လိုက်သည်။ -- ဗိုက်သားကျစ်ကျစ်အဖုအစများအောက် ကြမ်းထော်သော လမွှေးအုံကြီးက မဲကနဲထွက်လာ၏။ လမွှေးကြမ်းကြီးများကြားမှ တစ်ငွာကျော်ကျော်ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော လိင်တန်ကြီးမှာ ကျခါစငှက်ပျောဖူးကြီးလိုပင် – ဦးလေးနေပုံရ၏။ ငိုက်နေသည်။ အကြင်နာ -- ထက်အောင်၏ခစ်ကြီး ပြုလန်နေသော လီးထိပ်ကြီးကို တွေ့မြင်ချင်း တစ်ချက်ကြည့်ကာမျက်နှာလွှဲ၏

"ယမီ - ချွတ်လေ" "အာ - ယုန်ပြီးလုပ်လဲရတာပဲဥစ္စာ" "အကုန်ချွတ်တော့ အရသာရှိကာပေါ့" "ဟင့်အင်း -- ဒီလိုပဲလုပ်" အကြင်နာက ခေါင်းမော့ကာ စစ်တင်းတင်းပြောလိုက်ပြန်သည်။ ထက်အောင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ ထမီအောက်စကို ဆွဲလှန်ကာ ဆီးစပ်သို့ပင့်တင်လိုက်၏။

ရေတနာသေ့ဘဘတင်ခုအဖုံးဖွင့်လိုက်ရသလိုပင် ထက်အောင်စိတ်ထဲ၌ ကျူနပ်ပီတိတွေ ဝေဝေလျှံသွားသည်။

"မကြည့်နဲ့" အကြင်နာက -- မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်ဖြင့် -- စောက်ပတ်ဖွေးဖွေးကြီးကို ထမီစလေးနှင့် အုပ်လိုက်၏။

"အင် -- မကြည့်ပဲနဲ့ -- ဘယ်လိုလိုးသွင်းမလဲ"

"ဟင့်အင်းကွာ -- မကြည့်နဲ့ -- အကြင်နာရှက်တယ်" "ရော် ဒီကောင်မလေး" ထက်အောင်က -- တုတ်တုတ်ခဲခဲ သေးသေးနင့်စင့်ဖွာဝင်းမနေသော အကြင်နာ၏ပေါင်တံနှစ်လုံးကြားသို့ လီးတန်ကြီးကိုထိုးသွင်းကာ ဝမ်းလျားမှောက်ချလိုက်သည်။

"အင်း -- အင်း -- အစ်ကိုက -- တအားပိတာပဲ အသက်ရှူမဝတော့ဘူး - အိုး -- နဲနဲကြွပေးပါအုံးဆို"

ထက်အောင်မှောက်ချလိုက်သောအခါ စောက်ပတ်ကို ဖုံးထားသော လက်နှစ်ဖက်က -- မိသွား၏။ အသာအယာ ကြွပေးလိုက်မှ -- အကြင်နာကလက်ကိုဆွဲထုတ်ပြီး ထက်အောင်၏ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းဖက်၏။ အကြင်နာက ပူပူနွေးနွေး အချောင်းနှုတ်ကြီး ပေါင်တံနှစ်လုံးကြားယိုးသွင်းခြင်းခံလိုက်ရသော ကြောင့်ပေါင်နှစ်ဖက်ကို စေ့ကပ်ထိ၏။ ပေါင်တွင်းသားနှစ်ဖက်က လိင်တန်ကြီး၏ ပူနွေးမာကျောခြင်း - အကြောများ၏ရှုံ့ခြင်း -- အကြောမျှင်များ၏ -- အဖုအထစ်တို့ကို စမ်းသပ်တွေ့ရှိခံစားလိုက်ရလေသည်။

ရင်အစုံသည် ရေဝေ့အိုးနှယ် ပွက်ပွက်ဆူလာ၏။ ပါးပြင်နီနီလယ် ပူနိုးနွေးထွေးကာ နားရွက်များလဲ ပူထူသွားလေသည်။ -- ထက်အောင်ကနှင်းဆီငုံလေးနှယ် သစ်လွင်ရှိန်းစိုသော အကြင်နာ့နှုတ်ခမ်းလေးကို ငုံ့မြဲစွာစုပ်ယူလိုက်၏။

"အွန်း -- အင့် -- အွန်း -- အွန်း " မှုတ်သိပ်သောအနမ်းရည်လေးကြောင့်အကြင်နာကိုယ်လုံးလေးတလူးလူး တလွန့်လွန့်နှင့် -- ငါးမြွားချိုင်တွင်မိနေသောငါးရှဉ့်မလေးပမာ -- တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားရှာသည်။

"ဟားအား - မောလိုက်တာ -- အစ်ကိုရယ်" အကြင်နာက -- ထက်အောင်မျက်နှာကြီးနှင့်သူမမျက်နှာကို လွှဲရင်းကတုံကရီဟုံလှုပ်ဖွဲ့ပွင့်မေးမှာပြောသည် -- ထက်အောင်

(၁၄)

လက်အစုံကအကြင်နာ့သါးလေးကိုကိုထုတ်ညှစ်ခါဆွဲ–မတင်ရိုက်သည်။

"အိုး –– ဘာလုပ်တာလဲ –– လို့" " အသဲယားလွန်းလို့" ခါးလေးကော့ကာမေးလေးမော့နေရှာနေသောအကြင်နာကထက်အောင်လက်နှစ်ဖက်ကိုဝေ့တင်းယင်းလေးပြန်ကိုင်ရင်း ခေါင်းကြားအတွင်းညှပ်ထားသောသူ့ဟာကြီးကို ပေါင်တံနှစ်ဖက်ဖြင့်တင်းတင်းညှပ်ခါဆွဲလိမ်လိုက်သည်။

"အိုး –– အိုး –– အကြင်နာရယ် –– အားအား "ဘာဖြစ်တာလဲ –– ဟင်" ပေါင်နှံညှပ်လိုက်ဘာကောင်းလွန်းလို့ " "သွား –– လယ်လိုမှန်းမသိဘူး" အကြင်နာ့အရှက်မျက်နှာချိုချိုလေးကိုကြည့်–– ထက်အောင်စိတ်များပိုပိုတကြွလှုပ်ရှားလာသည် –– လက်တစ်ဖက်ကပေါင်ရင်းအတွင်းပိုင်းကိုပွတ်သပ်ပေးရင်း–– အခြားပေါင်းတစ်ဖက်သို့ကူးသည်။

ယင်းသို့ကူးရာ၌ကြားခုလက်တွင် –– လက်ဖဝါးကစောက်ဖုတ်အပေါ်ယံလေးကိုရွရွလေးရှပ်တိုက်ပြေးသွားသည်။

"အာ့ –– အဟင့် –– အစ်ကို –– ကလဲ" အကြင်နာကအလန့်တကြားလေးအော်လိုက်လေသည်။ ဒုတိယအကြိမ်မှလပေါင်းရင်းဆီသို့လက်ကပြန်ကူးပြီး ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်လိုက်ပြန်ရာ –– ပထမအကြိမ်ကကဲ့သို့ပင် –– စောက်ပတ်ကိုမထိတထိလေးပွတ်ခိသွားပြန်သည်။

"အား –– အဟာ –– အစ်ကိုကလဲ" အကြင်နာကမောလျှပန်းဟိုက်စွာ – ညီညည်းပြန်လေသည်။ ထက်အောင်၏အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းကြီးက –– အကြင်နာ့ဗိုက်ခြောက်ခြားစေသကဲ့သို့ –– အကြင်နာ –– ရင်ညွန့်လေးနှင့်မိကပ်ထားသောထက်အောင်ရင်ဘတ်ကြီးက –– အကြင်နာ့ရင်ခုန်သံဒိတ်ကနဲ

(၁၅)

ဒိတ်ကနဲတုံဟီးနေသံကိုကြားနေရသည်။

"အကြင်နာ" "အင် ––" ချစ်ပယ်ဝနှာ –– ဟလား" " အင်း –– ပါ" အသံလေးတွေကတိုးတိတ်ညင်သာလွန်းသည် –– အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းပေလေများနှင့်မရောထွေးလူးပ်ခပ်နေသည်။

"ထမီချွတ်လိုက်ရအောင် ––နော်" "အင်း –– အင်း" အကြင်နာက –– ထမီလေးချွတ်နိုင်စေရန်ဖင်ကြီးကိုကြွပေးသည် –– ထက်အောင်ကထမီအောက်စကို –– ခြေမနှင့်ညှပ်ခါဖြေရင်းဘက် သို့ကန်ချလိုက်ရာ –– အကြင်နာ့ထမီလေးကွင်းလုံးကျွတ်သွားသည်။

ဖြူဖွေးနုံးထနေသောစောက်ပတ်ကြီးက အရှယ်မှုင့်မှုအောင်ထွားထွားမို့မို့ကြီးဝင့်ကြွားစွာပေါ်လာသည် –– ထက်အောင်ကအကြင်နာ့အပေါ်သို့ဝမ်းလျှားမှောက်ခါမိုးနေရာ –– မှ ၎င်းမှထောက်၍ထ–ထိုင်လိုက်လေရာ –– လင်တန်ကြီးကအကြင်နာ့ [illegible] –– ခုနစ်လုံးကြားမှမောင်းပြန်ခါးတစ်ချောင်းနှယ် –– တောင်းကန်ကန်ထွက်လာ၏။ အကြင်နာက –– ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်သော ထက်အောင်လည်းပြင်းကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့် အတင်းလှမ်းဆွဲပြီးဖက်ချ၏။

"နေ –– နေ ––အိုးလေ –– အကြင်နာ" "ဟင့်အင်ဟင့်အင် –– မကြည့်နဲ့ –– ရှက်တယ်ဆို" သူမဘာဟာလာဟင်းလင်းကြီးဖြစ်နေသော စောက်ပတ်ကြီးကိုထက်အောင် ကြည့်မည်စိုး၍ –– အတင်းဆွဲဖက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထက်အောင်က –– အကြင်နာ –– မျက်နှာအနှံ့အပြားကို သူ့နှာခေါင်းနှင့်ဒလစပ်လျှောက်ပင်ပေးလိုက်ရင်း လက်တစ်ဖက်က ––

မသိမသာလေးဆီးစပ်တစ်ရှောက်ပွတ်သပ်ကိုင်စမ်းလိုက်သည်။

အသားနုနုမွှတ်မွှတ် — ဖုံးဖုံးလုံးလုံးလေးကိုကိုင်မိ၏။ မိန်းမစောက်ပတ်အသားမှာ အင်မတန်နူးညံ့လှချေတကား — ဟု မျက်ကန်းပုဏ္ဏားခြောက်ယောက်ကဲ့သို့ဆင်တူသည်ကား "ဆိုသိအမွှေးမျိုးကုန်ကာနဲ့ပေါင်းထဲဝင်လာသည် — ဖွစ်ဖွစ်ဖြိုင့် တရှေ့ရှေ့လှုပ်ရှားကိုင်တွယ်မှုကြောင့်အကြင်နာပေါင်တန်လေးနှစ်ဖက်မှာ ခပ်ဟဟလေးပြကားပေးလာရင်းပါးစပ်မှလဲ တဟင်းဟင်းဖြစ်လာ၏။

အကြင်နာလည်းချောင်းမြောင်းအတွင်းမှ မကြာခဏ တွေ့မြဲချုပ် — ဖွတ်ကနဲ — ရှုတ်ခနဲ — ကိုလည်းကြားရ၏။ ထက်အောင်က — အစပျိုးပလ္လင်ခံခြင်း" ဟူသော ကာလီဒါသကျမ်းမှ မိန်းမစောက်ပတ်ကိုင်တွယ်နည်း အရည်ထွက် ...အောင်နိုးဆွပြီးမျ လိုးနည်းများကိုကျမ်းကျင်စွာပက်ရှုတားသူလည်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်အစဖီးသက်သက်ကလေးအကြင်နာကို ကြိုးရှည်ရှည်နှင့်လှန်ကာဇိမ်နှင့်ပြုနှပြူးပေးနေခြင်းဖြစ်၏။ ဖိဖိ ကိုယ်ဘိုင်မှာလိုးချင်းစိတ်ပြင်းပြနေ၍ အသားများတဆတ်ဆတ်တုန်နေသော်လည်း ချုပ်တည်းအောင့်အီးကာ ဒေါင်ဒေါင်မြည့် "အောင်" "တောင်" နေသောလီးကြီးကို အကြင်နာ၏ ပေါင်နှစ်လုံး ကြားသို့ဟိုထိုး ... ဒီထိုး မျသလ ... ပ ... ရင်း ... စ ... ဒါ ... ဆ ... ... ဘော ... ... ပတ် အထက်ပိုင်းအစိလေးပြူးထွက်နေရာသို့ထုတ်ကနဲ — ထု တ်ကနဲ မသိသလိုလေးဆောင့်ပေးနေ၏။

"အင်း အင်း — အဟင်းဟင်းဟင်း — အ — ဟာ — အဟင့်" "အကြင်နာရင်ခေါင်းအတွင်းမှပြင်းပျစေ ဟာ အသက်ရှူသံ — ညည်းညူသံလေးများက ထက်အောင်ရင်ဂ ...

ဝို ပိုနိုးလှုပ်ရှားလာသည်။ ထက်အောင်ကကျွန်သောလက်တစ်ဖက် ဖြင့်အကြင်နာ့ကျောပြင်လေးများကိုကိုင်စမ်းပွတ်ပေးသည်။ တစ်ခါတစ်လေ ကျော်ပြင်မွတ်မွတ်လေးကို — ခလေးချော့သလို ပွတ်သပ်ပေးသည်။

အတင်းတိုးဝင်လာသောထက်အောင်လက်ကြောင့် အကြင်နာက ခပ်တင်းတင်းလေးအပက်ခံလိုက်သောအခါ ကျော လေးကော့ပေး၏။ ထက်အောင်ကဘရာစီယာချိတ်ကလေးများကို ဖြုတ်လိုက်၏။ တင်းကြပ်စွာစီးထုတ်ထားသော ဘရာစီယာလေး များပြုတ်သွားသည်နှင့် ပူးပွင့်ရင်နှစ်မွှာမှာ — ဟဲဘာနဲ — — ကမ်းပါးပြိုသကဲ့သို့ ဘောတစ်ဘက်စီသို့တွဲဆင်းလာသည်။

"အစ်ကိုကလည်းကွာ — မမျှော်ပါနဲ့ဆိုနေမှ တလှုပ် လှုပ်ခံစားနေသောရင်အစုံမှာ လှိုင်းထလာသောအသဲလေးဖြင့် မျက်လုံးမှေးကာ ထက်အောင်ကိုကြည့်ရင်း အကြင်နာကတိုးတိုး လေးဆိုသည်။ ထက်အောင်ဘရာစီယာနှင့် အပေါ်ပယ်လေးကို ရောပြီးဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါ — ပန်းလေးကိုကြည့်ရှု လက်ကလေးကပ် — အချွတ်ခံလိုက်လေတော့၏။ အကြင်နာ ၏အပေါ်ပိုင်းလေးသည်ဟင်းလင်းလေးဖြစ်သွား၏။ ဖွေးဥ — ဖြူလှသောအသားဆိုင်လေးများက ထက်အောင်နှာခေါင်းကြီးနှင့် ထိုးတွေ့ကလိကာ "ဟယ်အို" ပွတ်သပ်ပေးကာအားခြင်းကိုခံလိုက် ရပြန်လေသည်။

ကျောက်ဆောင်ကြီးသဘောနှယ်လှပကျော့ရှင်းသန့်စင်နေ နေသာအကြင်နာနို့နှစ်လုံးမှာ — ပုံ့ပုံ့လုံးလုံးဝေရှုနေသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးနှစ်လုံးက — အထာနိုင်ယ်ကြီးပြီးမာတာ — — သမပြသီးမှည့်ကြီးများနှင့် နီရဲရဲလေး — တင်အောင်နေကြသည်။

"အာ — အစ်ကို" "အကြင်နာ — သတ်ကနဲ

(၁၈)

-ပေးလေ့လေးမော့သွားကာ တဆတ်ဆတ်တုံးသွားရင်း ဖြေဖြံဖါး နှစ်ပက်ကို မွှေ့ယာနှင့်ယောက်ချက် ပါးကိုဘေးကတ် -- သိုးတင်ပြစ်လိုက်ပစ်သည်။

"အကြြင်နာ့နဲ့လေးတွေက အရမ်းလှတာပဲကွယ်" ထိရောက်မှုမရှိသေးလည်း -- သမရိုကျ -- ပတ္တရားမပျက် စိတ်လှုပ်ရှားစေသော စကားကိုအချော့မပြတ်ပြောဆိုပေးရမည်ဆို သော ကာလီဒါသကျမ်းအလိုအရထက်အောင်စကားစသည်။

"ရှီး -- အင်း --

အစ်ကိုကလဲခလေးလေးကျနေတာဘဲ -- နှိပ်စက်ရတယ်လို့ -- အောဟင့် -- ဟင့် -- ယားတယ်သိလား " အကြြင်နာက -တဆက်ဆက်တုံခါနေသာရှုတ်ခမ်းလေးနှစ်မွှာဖွင့်စုံလေး မဟတဟ စကားဖြင့် ညီးတွားပြောဆိုလိုက်၏။ ထက်အောင်က -- ဂိုကို ဆုတ်နယ်ခြင်းမပြုပဲ လက်ဖဝါးပြင့် ရှုပ်တိုက်၍ ဘယ်ညာပွတ်တိုက် ပေးလိုက်ရာနို့သီးခေါင်းလေးနှစ်လုံးမှာ -- အဖျားလေးများတင်း ပြီးလောင်ကာမာလာလေ၏။

" အစ်တိုကသိပ်ကလိတာပဲ -- ကွယ် -- မနေတတ် တော့ဘူး"

အကြြင်နာအောန့်အီးသိန်းချုပ်ခြင်းငှာမတတ်သာတော့ သလို -- အစ်တစ်တစ် -- အက်ကြက်တက် - အိပ်ချင် မူးတူးအသံမျိုးရော့ဖြင့် ညီညာတွားလှုပ်ရှာလေတော့သည်။

"အကြြင်နာ --

မီတင်တွေ့ဘယ်လို ဖြစ်လာပြီးလဲဟင်ညီမ ထက်အောင်ကအကြြင်နာ့နားရွက်ကလေးကိုမနာတနာလေးကိုက်ခဲ ရှင်းသန့်ဖြူဖွင်းသောလည်တိုင်လေးကိုနမ်းရင်း တိုးတိုးလေးကပ် မေးလိုက်ပြန်လေသည်။

တစ်ချိုးကြီးပဲ -- အစ်ကိုယ်ရယ် စိတ်တွေသလာတယ် ဟင့်ဟင့် "အလိုးခံချင် -- နေပြီပေါ့ -- ဟယဟာဟင် " "အင်းပေါ့ - အလိုးခံချင်အောင် -- အစ်ကိုပဲဆွပေးနေတာ " ဆွပေးလို့ - ထ -လာမှလိုးရတယ်အကြြင်နာ့ရဲ့" "ဟော်ပါ --ဒီမှာ --အသက်ဘယ်လို ရှုမှန်းမသိတော့ဘူး။ ထက်အောက် အတ်ကင်းစင်နေသော အကြြင်နာ၏အပြစ်ကင်းသည့် အချိုးကျနေသောခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကိုထက်အောင်ကခါင်းကိုမော်၍ အားသအချာရှုစားလိုက်သည်။

သည်တစ်ခါတော့အကြြင်နာက -- လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ဖြန့်ကား၍ ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုဖြဲကာ ပတ်လက်လေးလေး နေရင်း ထက်အောင်ကို -- အရည်လည်ဖါသွာမျက်လုံးဝိုင်းကြီး များနှင့် ပြန်လည်ရှုရှုန်းရှုန်းစားစားကြည့်လိုက်လေသည်။ ထက်အောင်ကအကျင့်ကျွမ်းကျင်...ကြြင်နာသီးခုံခေါ် - ကုန်းပြီးမှတ်ခမ်းအပြုံးတဲ့လိုက်လေရာ --အကြြင်နာက ...

"အစ်ကိုကလည်း ပါးစပ်ကြီးနဲ့ ... ညီမဖောက်ပတ်ကဘယ်သူမှ ... မဟုတ်တာ -- ဘာရှိစရာရှိလည်း -- မဟုတ်ဘူးလား"

"အား -- မလုပ်ပါနဲ့ -- အလကားသမျှရဲကြီး အုံးမယ် " "အကြြင်နာ - ချေး ညှီးမှာကြောက်လား"

"ကြောက်တာပေါ့"ဒါဖြင့် ရေမကြိုးအောင်အစ်ကိုတို့ လည်းလုပ်ပေလေ" " အင်း -- ဒါဆို - ပြီးရော -- ကျော့ရော"

ထက်အောင်က -- အကြြင်နာ့...ကို ကြွကာရင်ဘတ်ပေါ်တက်ခွလေ၊ သိုက်ပြီးနောက်သို့အနည်းငယ်

ဆုတ်ပေး၏။ ထိုအခါ -- တွဲလွဲရွဲကျနေသော ငှေးစိကြီးကို အကြင်နာနာခေါင်းလေးနှင့်ပွတ်ရင်း -- ပါ။ နပ္ပ၊ တို့နှင့်
ပ ၀ ၁၁
တိုက်ပါတင်ထောင်နေသောလီကြီးအကြင်နာမျက်နှာလေးပေါ်ရောက်သွား၏။

"အငိ -- အစ်ကိုအမွှေးတွေကလဲ -- သန့်လိုက်တာ ဖင်ကြားထဲတောင်ရောက်တယ်နော်" "ထက်အောင်ဘာမှပြန်မပြော-- စောက်ပတ်ခုံးခုံးကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့်ဖြဲလိုက်ခါ -- လျှာဖျားလေးဖြင့်တလျပ်လျပ်ထိုးသွင်းပေးလိုက်လေရာ -- ပေါင်သားကြီးများ နှီ ရှိုးစက်စက်တုန်သွားကာဗိုက်ကလေး "ဟင်" ကနဲ -- ရှိုက်ဟက်သွားလေသည်။

"ဟားအား -- အစ်ကိုရယ် -- အင်းအင်း" အကြင်နာက -- ဒါ ဆီးမွှေးကြီးပေါ်တုတ်ခိုင်ကြီးဖားသော ထက်အောင်လီးကြီးကို လက်ဖျားလေးများဖြင့် မရဲတရဲလေး ဆုပ်ပေးနေလေတော့ ညီးတွားလိုက်မိရလေသည်။

"အယ့် -- အစ်ကိုကလည်း -- လန့်သွားတာပဲ" ဟု အရုက်ပြေအောင်ပြောရင်း -- လီးအရင်းငှေးစိနှင့် စပ်ကြားသို့လျှာလေးနှင့် ဦးရွာတ်၍ဝမ်းကြည့်သည်။

ကြမ်းရှရှ အမွှေးများကိုဖြုလှူသောသွယ်သောလက်ချောင်းလေးများဖြင့် ငှဲ့သောသို့ပယ်ရှားကာ -- လီဝ်တန်ကြီးတလျှောက်လျှာလေး ကိုပိုမိုသည့်ကာ -- ပြေးလွှားကောင်သွေးစုံ သလို -- ငွေ့ရှားနေသည်။ -- ပြီးမှ -- လီးထိပ်များကြီး ရှိုးစ်ပြဲပြဲကြီးကြီး သို့ လျှာဖျားလေးကိုထိုးသိပ်လိုက်လေ၏။

"ပလ စ် -- ပြွတ် -- ပလစ် -- ပလစ်"

ထက် အောင်က -- ၎ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းကိုဘယ်ညာလက်မနှစ်ဖက် ဖြဲ၍ပြဲထားရင်း အတွင်းအခေါင်းဝဝိုင်းဝိုင်းလေး

ထဲဆိုင်းကိုလျှာထိပ်ကြီးဖြင့်ရစ်ခါ -- ဝိုက်ယက်ပေးလိုက်လေ၏။

"ပြွစ် -- ပလစ် -- ပြွတ် -- ရွစ် -- ပြွတ်"

"အူး -- အွန်း -- အွန်း" လီးထိပ်ကြီးကို နီရဲသောနှုတ်ခမ်းနှစ်မွှာနှင့်ငုံထားသည်။ အကြင်နာက တအူးအူးငြီးကာပေါင်တံကြီးကို ပိုမိုဖြဲကားပေးလိုက်လေ၏။ စောက်ပတ်ကြီးမှာ အစွမ်းကုန်ပြဲအာသွားပြီး ရဲရဲနီသောဖရဲသားပုံလေးများကို ချိုမွှေးမှာ -- စုပ်ယူပေးလိုက်လေသည်။

"အီး -- အီး -- အွန်း -- ပလစ် -- အား -- ရှူး အစ်ကိုရယ်" လီးထိပ်ကြီးကိုပါးစပ်မှ ကမန်းကတမ်းချွတ်ကာ -- ထက်အောင်ဖင်ကြီးကို လက်ဖဝါးလေးနှင့် အခါခါပွတ်ရင်း -- တဆတ်ဆတ်တုန်သွား၏။ လို့နောက်လီးထိပ်ကြီးကို ပါးစပ်တဲပြန်ငုံကာ -- လီးခေါင်းချိုင့်ဝှမ်းတစ်ဝိုက်ကို တံတွေးများစိုရွှဲကုန်အောင် စုပ်ပေးလိုက်တော့၏။ နှစ်ဦးစလုံး၏ အသွေး အသားများသည် -- ပေါက်ကွဲ အံ့ ဆဲဆဲ မီးတောင်အတွင်းပိုင်း မှ ချော်ရည်များပမာ ဆူပွက်နေကြသည်။ အကြင်နာ၏ နုနယ် သေးသော စောက်ခေါင်းလေးများထဲမှ ညှိရွှိုးစီအရေလေးများ စိမ့်ကျ လာသကဲ့သို့ -- ထက်အောင်၏ လီးထိပ်မှာလည်း အရေကြည် များစွဲကိုင်ကျဆင်းလာတော့၏။

"ယောသွားပလား -- ဟင်" အကြင်နာကိုယ်ပေါ် ခွထားရာမှ ထက်အောင်က -- အကြင် နာ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်လိုက်စဉ် အကြင်နာက မေး၏။ ထက်အောင်က -- တံတွေးများနှင့် စိုနေသောသူ့ လီးကြီးကို ဆုတ်ကိုင်ကာ -- တပြွတ်ပြွတ် -- ဝှင်းတိုက်ပေး လိုက်ပြီး။

"အကြင်နာ -- ပလွှေမှုတ်ဘတ်သွားပြီ -- ဟလား" "သွား -- သူပဲ -- သိင်ပေးပြီး -- အဟင့်" "နှုတ်ခမ်းလေးစူကာ ခပ်မူမူမျက်စောင်းလေးနှင့် ရုက်ရှက်ရှမ်း၏။ ထက်

အောင်က ကျေနပ်သွားဟန်တူပြုံးရင်း ပါးလေးကိုလိမ်ဆွဲလိုက်၏။

"အစ်ကိုလဲ -- အကြွင်းနာကို -- မှတ်ပေးရတာပဲ ဟာ" "ဘာလဲ " သွားပါ -- ရှက်စရာတွေ လာမပြော နဲ့" "ဟား -- ဟား -- အကြွင်းနာကလဲ -- ခုထိရှက် တုန်း" "ရှက်တာပေါ့ -- ဘာမှန်းလဲမသိဘူး -- သူ့လီး ကျမှပဲ ပါးစပ်နဲ့စုပ်ဘူးဘူးတယ်" "ဒါဖြင့် -- ဘယ်သူနဲ့တုန်းက -- မစုပ်ပဲ -- ခံခဲ့ဘူးလဲဟင်" "အိုး -- စုပ်လဲမစုပ်ဖူး ဘူး -- ခံလဲမခံခဲ့ဘူးဘူး" "အကြွင်းနာ -- အဲဒီတယ်ဆို မကိုင် ဘူးလား" "အမလေးလေးလေး -- သူကအကြွင်းကို ဟိုကိုင် ဒီကိုင်ပို့မပြောနဲ့, -- နမ်းချင်တာတောင် ကြောက်လို့တဲ့လေ" "ဟာ -- ဒါတော့ -- ညံ့တာပဲ -- နော်" "သူက -- သိပ်ရိုးတာ -- အကြွင်းနာကိုလဲ သိပ်ချစ်တာ" "အော် -- အော် -- အကြွင်းနာကလဲ ချစ်တာပဲပေါ့ -- နော်" "အင်းပေါ့ -- ဒါပေမဲ့ -- အစ်ကိုရယ်" ရှိန်းလက်နေသော မျက်ဝန်းလေးများ မှိုင်းမှိုင်းဝေသွားကြသည်။

"သောရိုးအကြွင်းနာ -- အစ်ကိုမှားသွားတယ်၊ အဟင်း" ထက်အောင်ကပြောကြားသိုသို လီးတန်ကြီးကို စောက် ပတ်အတွင်းကြောင်းအတိုင်း အရှေ့ သို့လိုက်သင်ကာ ရှေ့တိုးနောက် ငင်လုပ်၏။ လီးထိပ်ကြီးကဲ -- ဆီးခုံပေါ်ရှိအမွှေးနုနုလေးများ ကြားသို့ ထိုးထွက်သွားပြီး မြှင်းချီပေါ်ချိဖြစ်သွား၏။

အကြွင်းနာက -- မျက်လုံးလေးကို အောက်သို့စိုက် ကြည့်ရင်း စောက်ပတ်အပေါ်ယံ၌ ရှုပ်တိုင် -- ဆော့ကစား နေသောလီးကြီးကိုကြည့်ကာ -- တဒိန်းဒိန်းတုန်သွားမိပြန် သည်။ လီးထိပ်ကြီးက စောက်ပတ်အလည်ကြောမှ ပွတ်တိုက် ရွေ့သင်းလာကာ စောက်ခေါင်းအဝင်ဝ ပိုင်းလေးနားတွင် တွေ့ကာ

ရပ်သွား၏။ အကြွင်းနာအသက်ကိုအောင့်ကာ လီးကြီးတိုးဝင်မည့် အချိန်ကိုစောင့်ကာ မျက်လုံးလေးမှိတ်ပြီး စောင့်နေလိုက်၏။

"မဝင်--" လီးထိပ်ကြီးက -- အပေါက်ကိုပြန်ထောင် ကာ -- စောက်စိလေးကို -- ပွတ်သပ်နမ်းရှုံ့ပြီးဆော့ကစား နေပြန်သည်။ အောင့်ထားသော အသက်ကို အင်းကနဲရှုက်လုပ်း ကာ - ကာသိကအောင့်ကြီးဖြစ်နေမိပြန်သည်။

ဒုတိယအကြိမ် စောက်စိလေးကို "ထုတ်"ခနဲထိကပါး ရိုကပါးကလိကစားပြီးနောက် လီးထိပ်ကြီးကလုံးလုံးချောချော တင်းတင်းမာမာနှင့် စောက်ခေါင်းအဝသို့ တေ့သွင်းလိုက်ပြန် သည်။ အကြွင်းနာစောက်ခေါင်းလေးမှာ မဝင်စေ့ခန့်သာပိုင်းစေ၍ နေပြီး ထက်အောင်လီးတန်လုံးပတ်က ကျပ်စေ့ခန့်ဖြစ်နေသည်။ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ စိမ့်ကျသိုစီးလာသော စောက်ရေလေးများ ကလီးထိပ်လုံးလုံးကြီးကို ဆီးကြီးသုတ်လိမ်းပေးကာ -- စောက် ပတ်အတွင်းပိုင်းရှိ အသားမျှင်လေးများက ရှုစ် -- ရှုစ်ဖြင့် ရွှစ်ရှားကြီးသိုနေပါ၏။

"လုပ် -- လေ" လေသံဟဟ -- လေးဖြင့်အကြွင်း နာကပင်ကြီးကိုတော့ပေး၏။ ထက်အောင်က ကွမ်းသီးခေါင်း ပြုံးနို့ကိုတွင်းလိုက်သည်။ "ပလွတ်"ကနဲအသံက စောက်ခေါင်း ဝမှုမြည်သွား၏။

"ဟင့် -- အင်း" နှုတ်ခမ်းနှစ်မွှာကို ဖိဖိလေးကာဝိခါ နာခေါင်းမှလေကလေးများ မှုတ်ထုတ်ရင်း အကြွင်းနာအားသင်း ထားလိုက်၏။

"ပြစ် -- ပြစ် -- ဘွတ်" "ဟို -- အား လား လား လား -- ရှူး ကျွတ်ကျွတ်" ပတ်စေ့ပေါက်ကို -- ကျပ် ့စေ့လုံးတိကြီး ထိုးဝင်သွားမှုကြောင့် ဖင်စအိုယဲကပါ တင်းကနဲ ခံ ... ကြီး ရပြီး၊ အစိလေးမှာ

အဝင်းမာသုံးပြောင်တင်းကက် ကသွားရှာလေသည်။

"ပြွတ် ပြစ် -- ပြွိ -- ဘွပ်" "အား -- အား -- အကိုရေ" ထက်အောင်က -- ဖိုက်တာကြီး တစ်ယောက်မဟုတ်ပေယ်လည်း ခုသီးကို ယောက်ျားပီသစေရန် အပြီ "သ"နေသူဖြစ်သည်။ လှေကျင့်မှုနာထားသော လက်ဇေ့ သမားနှယ် ဘက်စုံအင်အားပြည့်ဝနေစေရန်လည်း လီးလှေကျင့်ခန်းများလုပ်ထားသူဖြစ်သည်။ ယခုကိုလို့အကြင်နာ -- နုနုထွတ်ကလေးနှင့်ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်သောအခါ ပွဲက -- လက်ရေမမှု အောင်ဖြစ်နေပေတော့၏။

"တော် -- တော် -- ကြွတ်တာ -- ခနော်" "ခေါင်းလှိမ်းဆီ -- သုတ်မလား -- ဟင်" "အစ်ကိုသဘောလေ -- ချောင်ချင် -- ချောင်သွားမှာ အခုဟာက -- ဟို- -- နွတ်ခမ်းတွေ နုတ်ပြွတ်ကုန်းမှာ -- အဟင့် -- အဟင့်" "မင့် ပါနဲ့--အကြင်နာရယ်--နာလို့လား" "အာ--နာတာပေါ့-- စောက်ပတ်တစ်ခုလုံး ဆုတ်သွဲ့သွားသလိုပဲ မခံနိုင်ဘူး-- အစ်ကို ဟာကြီးက နဲနဲနေရာနေရာမှမဟုတ်ဟာ" "အရပ်နုနုရှင်လဲ-- ယားယိုက်ပါတော့ကွယ်--အစ်ကိုလိုးနေကျ အေးချိုချိုကိုပဲပေါ် လိုက်တော့မယ်" "ဘယ်က အေးချိုချိုလဲ--ဟင်" "ဒီအိမ် ကလဲ--အစ်ကိုဟာကို အေးချိုတစ်ယောက်ပဲနိုင်တာ" "အကြင် နာမျက်ဝန်းသည် မခံချင်စိတ်နှင့် ဒေါသရောငီလေး "စိမ်း"ကနဲ ပြတ်သန်းသွားသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးဇော် တင်းစေ့သွား၏။ ပြေကျ ပွကျဲနေသော ထံပင်လေးများလို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဖ ထ ၁ င ် ၊ ဆ ၁ င ်၊ အောင့်အောင့်လျှော့ယိမ်းဆည်းလိုးရုံနှံ့ရစ်ပတ်ပြစ်လိုက်၏။

"ဒါတော့ သဘောပဲ" "ဖော့--ဒါ-

ဖိတ်ကောက်တာ ဖေ့" "မကောက်ပါဘူး-- မဆိုင်လိုက်တာ"

အ ကြ င် န ၁ ၊ အ သ ံ ေ လ း က တင်းမာပြတ်တောက်နေသည်။ ထက်အောင်က --ထ- မာန်ပြင်နေသော အကြင်နာ့ပခုံးစွန်းလေး ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ဖိချလိုက်ရင်း ကျေနပ်-ကြည်နူးစွာ ရယ်သည်။

"တကယ်ကွာ -- ခလေးလေး--လိုပဲ" "ဖယ်ပါ -- လွတ် -- အဲဒီ--အေးချိုကိုပဲ--သွားလုပ်ချည်"

အကြင်နာသည် အရွယ်ငယ်--အသက်နုသည်နှင့်အမျှ သာသည်--နာသည်--ဈေးတွက်မတွက်--လုပ်ချင်ရာစွတ်လုပ် မည့်ပုံ-- "အလကားပါ--ခလေးရယ်--မင်းကလေးရဲ့စောက်ပတ်ထဲကိုပဲ--မရ--ရအောင်--အစ်ကိုလိုးပေးမှာပါ" တော် စမ်းပါ--ပါးစပ်က-အရှက်မရှိ" အကြင်နာ--ပျော့မလာ-- ဒေါသ ဒိုးလေးပွက်ပွက်ဆူနေသည်။ ထက်အောင်က -- သေးသွယ် ကျစ်လျစ်သောအကြင်နာ့ခါးလေးကို သန်မာသောလက်ကြီးနှစ် ဖက်ဖြင့် ရစ်ပတ်ဆွဲမ--လိုက်ခါ -- ခစ်မြုပ်ရုံမလးဝင်ဝနေသော သီးကိုထောင်ပြည့်လိုက်တော့၏။

"ပြစ် -- ဒုတ် " "အန့် -- မလေး - အမေ"

အကြင်နာဒေါသစိတ်ခံစားမှုများပြောင်းကနဲလွင့်စင်သွားကာ စောက်ခေါင်းထဲမှ -- နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကိုရူးကျင်စွာခံစား လိုက်ရ၏။

"ပြွတ် -- သွတ် -- ပြွတ်တွတ် -- ပြွတ်တွက်" "ဟီဟီ -- အင့် -- အုံ -- ဟီအင့်" အကြင်နာတစ်ကိုယ် လုံးသွက်သွက်ခါသွားသည် -- ဒေါသကြီးနေသောနှင်းလူကြီး တစ်ကောင်ကလူမိန်းမကို မုဒိမ်းကျင့်သကဲ့သို့ -- မညှာမတာ မနှိပ်စက်ပဲကြီးဆောင့်လိုးပြစ်လိုက်၏။

"အင် -- ပြွတ် -- အင် -- ပြွတ် -- အင်ကွာ

ပြွတ်'' ''ဟီအင်း -- ဟီ-ဟီ--ဟီ--ဟီအင်းအင်း'' နှုတ်ခမ်းကိုပြွတ်လုပြွတ်ခင်ကိုက်ထားသော အကြွင်းနာနှုတ်ခမ်းလေးရှိ သွေးလေးများနှင့်သည်။ -ကြမ်းတမ်းစွာသွဲ့ကိုဆောင့်လိုးမှုကြောင့် စောက်ခေါင်းအတွင်းပွပြင်းဖိန်းရှိန်းကာ -- သားအိမ်ခေါင်းနှင့် လီးထိပ်ကြီးတို့မိတ်ဆိုင်းလက်မောင်းနှစ်ဖက်နှင့် -- ပေါင်းသားများပါး-- နားရွက်များ -- တစ်ကိုယ်လုံးမှာဖြင်းကာနဲ့ -- ဖြင်းကာနဲ့ ခံစားနေရပေသည်။

''အင်း -- အင့် -- အင်း --ကြွ -- အင် -အင့် '' ''ပြွတ် --ပြွတ်စွပ် -- ပြွတ်တွတ် -- ပြွတ် --ပြွတ်'' ''ဟီ -- ဟီအင့် -- အဟင့် -- ဟင် -- ဟီ -- ဟီအင့်'' အစောင့်ကြမ်းကြမ်းနှင့် နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်မွှာတပျက်ပျက်တဲ့ခါ သွားပြီးနောက် -- အကြွင်းနာ့စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ပွကာနဲ့ ပွကာနဲ့ -- အဆက်မပြတ်ခံစားလိုက်ရသည်။ ထက်အောင်၏ ရောမလီးကြီးထိပ်မှသုတ်ရည်များ ဒလောစပ်ပန်းသွင်းလိုက်သည်နှင့် -- အကြွင်းနာ့စောက်ပုတ်လေးမှာလဲ --မာကာနဲ့ -- မာကာနဲ့ --တင်းသွားကာ --စောက်စိလေးချွန်တက်လာပြီး သုတ်ရည်များကိုအားကျမခံ -- ပြန်လည်ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါလေတော့သည်။ အသက်ရှသံပြင်းပြင်းလေးတွေ -- နောက်ဆက်တွဲနေသဲ ထက်အောင်က -- အကြွင်းနာ့နို့လေး --အိအိထွေးထွေးလေးနှစ်လုံးကြားမျက်နှာကိုမှောက်ချကာမှိန်းနေရင်း အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေသည် -- အကြွင်းနာလက်ကလေးများက ထက်အောင်ကျောပြင်ကိုသာ့ -- သဲတို့ခါသပ်ပေးသလို သပ်ပေးလိုက်သည်။

''ထ -- တော့ကွယ် -- အရေတွေ --စီးကုန်ပြီ အစ်ကို'' ''ခဏလေးပေ --မသုတ်နဲ့''အား -- ဆိုတယ်ကွာ

--တအားဖိထားတာပဲ --ဖယ်ပါအုံး'' ''ဟင့် --အင်း''ကြည့် --အစ်ကိုနော် --သူများနို့မှာ'' ''ငို--ပေါ့'' ထက်အောင်က ထွေးထွေးလေးမွှေးနေသောနို့အုံညည်ညည်နှစ်လုံးကို.-- ပါးပြင်နှင့် ညှင်သာစွာပွတ်ရင်း ကစ်သေးပိုက်သည်။

''ဒိန်းမ '' ဆိုသည်က -- မိန်းမသာဖြစ်သည်။ ကြေးစားသည်ဖြစ်စေ -- မစားသည်ဖြစ်စေအကိုင်အတွယ်ကျွမ်းကျင်သောယောကျ်ားနှင့် တွေ့လျှင်ရင်ဆိုင်အတွေ့မှာ မင်သိုင်မေ့တတ်သည် - မြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါတစ်မျိုးအပြောကောင်း အကိုင်ကျွမ်းကျင်လျှင် အားခေါင်ခြောက်ပြီး ခေါင်းမူးလာသည်အထိ -- မိုက်လို့ရသည်။ ဟယ်နှစ်ချိုလဲဆိုတာမမေးနဲ့ -- ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ -- မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ -- ဝါးလုံးကိုပါးခြမ်းဖြစ်အောင် --ပြောတတ်ဘိုပဲလိုသည် --အပွန်ခေါင်းမာသည် နို့စိုသာအပျိုရိုင်းလေးတွေ ထက်အောင်နှင့်တွေ့လျှင် --အငွေ့သာရောင်ချင်ရောင်နိုင်မည် ''အတွေ့''မှာတော့ လောကကြီးကို မေ့သွားစေရမည်။

''ဒိုင်ကိုက်မှာ --နော် ''ဆိုပြီး အကြွင်းနာမျက်နှာလေးက ရှုံ့မဲ့ထားသော်လည်း နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးများက ပြုံးယောင်သန်းရှာ --''အဟင့်'' ဆိုသော ချွဲသံလေးသာထွက်လာသည်။

''အကြွင်းနာ'' နို့နှစ်လုံးကိုပါးနှင့်ကစ်လိုက်နို့သီးခေါင်း ထွေးထွေးလေးကို လျှာသိဗ်ကလေးဖြင့်ကလိလိုက်လုပ်ရင်း တိုးတိုးငိုလာခေါ်၏။ သို့သော်အကြွင်းနာမထူ -- နှုတ်ခမ်းလေးရွထားမှသည်။

''ထူး လေး--မောင် --ရို'' အမယ် --ဘာလို့ ထူး ရမှာလည်း -- သွားစမ်းပါ '' ''အကြွင်းနာနဲ့မောင်က --လင်မယားဖြစ်သွားပြီလေ '' ''အဟတ် -- လင်မယားဟုတ်လား'' ''အင်းလေ -- အခု -- ညားပြီးသွားပြီပဲ

--ဟာ" "နားစမ်းပါ ဒါ မှောက်ကျားတွေရဲ့ပညာအကုန်လား"

"ဘယ်ကုန်အိုးမှာလဲ အကြင်နာအများကြီးကျန်သေးတာ"

အကြင်နာသဘောကျစွာ ရယ်လိုက်ရင်း --

ထက်အောင်ရင်ဘတ်ကိုအသာအယာတွန်းကာ

"ကဲ -- ပါ ခဏ -- ချွတ်အုံး -- ဇေးကပ်ကုန်ပြီ"

ဟုတ်တော့လည်း --ဟုတ်၏ -- သုတ်ရည်တွေကပေါင်ကြား

နှစ်လုံးသာမက --ဆီးခုံရှိ -- အမွေးကြားတွေမှာပင်ပေကျံစေး

ကပ်နေပြီး -- ထို့ကြောင့် --ထက်အောင်ခပ်ပျော့ပျော့ကြီး

ဖြစ်နေသော သူ့လိင်တန်ကြီးကို အကြင်နာအဖုတ်ကြီးထဲမှ

"ဗြွတ်" ကနဲမြည်အောင်ဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။

"ငါးရှဉ့် -- ရေသောကြီးကျနေတာပဲ --ဟိဟိ --

အကြင်နာက --ကခစ်ခစ်ရယ်ရင်း --ထက်အောင်လိင်တန်

ကြီးကို လ်ဖျားလေးဖြင့်လှမ်းပုတ်လိုက်သည် -- လိင်တန်ကြီး

ကဘယ်ညာဂါရမ်းကာ -- ဒစ်များကြားတွင်နိုအောင်းကျန်နေ

သောသုတ်ရေများစင်ကုန်သည်။

"ငါးရှဉ့်ရေသောကြီးက -- ဂဏန်းကျင်းလေး --

ဝင် ချင်သေးတာ --နော် --ဟင်း --ဟင်း --သတိထား"

ထက်အောင်က --စောက်မွေးလေးများစိုရွှဲစေးကပ်နေတဲ့

စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးကို လက်ဖြင့်ပုတ်ဆွဲကာပြော

လိုက်၏။

"အု -- အရစ်းပဲ -- သေရောပေါ့" "အသဲယား

တယ် ဟာ -- ကဲ -- ကဲ -- ကဲ " ယား --ယား

နိုင်လွန်းတယ် -- တစ်ခါတဲ့" "မ "ဆိုသည်ကာ --

မထိခလုပ် ထိခလုပ် -- ကလိပေးနိုင်လေကောင်းလေဟု

ထက်အောင် လက်တွေ့သင်တန်းက

သင်ကြားပေးတယ်မြောက်ထားသည် --ထက်အောင်၏အပြုအမူ

အကို့အထိကလေးတွေက အကြင်နာ နှလုံးသားကို

မရိုးမရွဖြစ်စေသည် -- လှပသောမျက်မှောင်၊ လေးမျှား

အခါခါလိုးတက်လာသည် -- လက်သရမ်းတတ် သော

ထက်အောင်လက်ကိုပုတ်ထုတ်ရင်း --ကြည့်ပါလား --

ပြောလို့ပဲမရဘူး -- အလားကားနေစောက်ဖုတ်ပဲနိုက်နေတော

ပဲ" ဟုပြန်ပြောတတ်လာ၏။

မိနစ်ပိုင်းသာကြာသောစပ်ယှက်မှုနောက်ဝယ် နာရီ

ပေါင်းအတောင်အတောင်းက ရင်ခုန်ကျန်ရစ်စေသည်မဟုတ်ပါ

လား -- ထက်အောင်ကကုတင်ခြေရင်း

အခန်းဒေါင့်မှရေချိုးခန်းအသေးစားလေးဆီထသွားကာ --

အဖုံးကိုဖွင့်လိုက်သည် --ပြာလဲ့သောမီးရောင်က

သေတ္တာအတွင်း "ဖျက်"ကနဲလင်းသွား၏။

အလယ်ဆင့်တွင် အစီအရီ --ထားသောဖျော်ရည်

ဗိုးကြွက်ငှက်ပျောသီး -- သီးမွှေးငှက်ပျောသီး --ပန်းသီးတို့

ကိုတွေ့ရသည်။ အထက်ဆင့်လေးဆင့်တွင်မူ ပလတ်စတစ်ပုလင်း

ကြီးကိုတွေ့ရသည်။ သီးမွှေးဖင်ဒီးနှင့် စပရင်း --အချိုပုလင်း

ကော်ခွက်လေး (၂)ခွက်ကိုထုတ်ပါ -- ရေခဲသေတ္တာအဖုံးကိုပြန်

ပိတ်လိုက်သည်။

"အသစ်ကလေးဖွင့်" "ဟိုင်း -- ဒေါ်သန်းနှင့်ထက်

အောင်က -- သည် -- စပါယ်ရှယ်အခန်းကိုသုံးသည်လို

အစ်သောအသုံးဆောင် --စားသောက်ရာများကို ထက်အောင်

ကကြိုငွေပေးကာဝယ်ခြမ်းဖြည့်ထည့်ထားစေသည်။ ဗေ --

မေ -- ရေတန်ခိုးနှင့်ပြည့်လျှံဖြိုးနေခြင်းဖြစ်သည်။

လိုတစ်နေ့(၂)ထောင်အထက်ငွေရှိသောဒေါက်တာရန်းက --

-- အတွက် ဤစည်းစိမ်သည် -- အပရိက။ ဖြောစမုတ်ပြ

(၃၀)

တဖွဲ့အောင်ရေးကြီးခွင်ကျယ်ကိစ္စမဟုတ်။
"ခေတ်" အတွေ့အထောက် ထက်အောင်က --
ကျွဲ ပြီးသား -- နပ်ပြီးသား -- ဘယ်ကြီးကို ဘွဲ့လျှင်အားဖြစ်
လာမည်ကိုကြိုသိထားသောရုပ်သေးဆရာနှင့်လည်းတူသည်။
အကြွင်နာက ထက်အောင် --
ရေချိုးခန်းလေးထဲဝင်သည် --ခဏအကြာတွင် ရှက်စနိုးလေးပြုံး
ကာခေါင်းလေးငုံ့ပြီး -- ကုတင်ပေါ်ပြန်ထိုင်၏။
"အစ်ကို -- မကောင်းဘူး" နုတ်ခမ်းလေးတော်ကာ
-- မဒိုတရှိုလေးမျက်စောင်းထိုးပြော၏။ ထက်အောင်က -
-- လီးယန်းလန်းနှင့် အချိုရည်ထည့်နေရာမှ --
- ခေါင်းကိုငုံ့စောင်းကာလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
"ဘာဖြစ်လို့လဲ -- အကြွင်နာ" "ဒီမှာ -- ကွသွား
ပြီ -- ဆပ်လိုက်တာ -- အရမ်းပဲ" ဟလော -- ပြစ်မိး
တော်တော်များသွားလား" "ဒို -- မဟုတ်တာ -- ဖယ်ပြီ"
"တင်ချာရှိတယ် -- ခွတ်မလား -- ဟင်" "မတော်ကြာနေ
ထပ်လုပ်ရင်နာနေအုံးမှာ" "ဟင် --ထပ်လုပ်အုံးမှာ" မျက်နှာ
လေးအိုရောင်ပြကာ -- မျက်လုံးလေးလှန်ကြည့်ရင်း --
ငိုမယို မျက်နှာပေးလေးဖြင့် -- သေချာအောင် --
ထပ်မေးလိုက်သည်။
"အင်း လေ -- ဒါ -- အစရှိသေးတယ်ညာ"
"တော်ပါတော့ --အစ်ကိုရယ် -- အကြွင်နာ -- တစ်ခါ
တည်းနဲ့ပျော့ပက်ကုန်လိမ့်မယ် -- သိလား" "အဲ --
အဲသလို -- ပျော့ပက်သွားအောင် -- လုပ်ရမှာ" "သွား
--လူအရမ်းနာတင်းတာပဲ -- တဘ်လဲတတ်နိုင်တယ် --
မတိုးမကျယ် --စကားလေးများနှင့် -- အချိုရည်အတူသောက်
ကြ၏။ ထက်အောင်က မျက်နှာသုတ်ပုဝါကြီးခြုံထားသော

(၃၁)

-- အကြွင်နာကိုယ်လေးကို -- ပက်ကာ --ပေါင်ပေါ်သို့
လဲသိပ်လိုက်သည်။
- "အကြွင်နာကို -- အစ်ကိုလက်ထက်ချင်တယ် -
- အကြွင်နာက -- သတ်ကနဲ့သူ့ကိုမော့ကြည့်သည် --
တခဏမျှ စကားရှာမရသလို -- ငွေနေပြီးမှ --
ခစ်ယုံယုံလေးပြုံးနေ့ လိုက်၏။
"အကြွင်နာက -- လက်ထပ်မယ် -- ဟလား"
အင်း လေ -- မနက်စောစောရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးမယ်"
ပြီးတော့ -- တစ်နေ့တညတိတ်ိ -- အခန်းထဲမှာမအိပ်တဲ့
ကစ်မယ် -- " ဟယ် -- သွား -- ဒီကအကောင်းမှတ်
လို့ နားထောင်နေတာ -- တစ်နေ့ရဲ့တစ်ညဆို လူတွေလည်း
သေမှာပဲ" အကြွင်နာကထက်အောင်ပုခုံးမွှန်းကိုလက်သီးနှင့်လေး
နှင့် လှမ်းရင်းရင်ခုံကြည့်နူးမှာ -- ရယ်ရင်းပြောမည်။
"အဟုတ်ပြောတာ -- လက်ထပ်ပြီးရင် -- ခြင်ထောင်
ထဲမှာ ကားအိုးယားခွက်နှင့် တစ်နှစ်လောက်နေပလိုက်မှာ"
အဲတော့ -- ထန်လူချည်းလား အစ်ကိုရယ်" "ထန်မှကြိုက်တာ
မို့လား" "အင်း -- ပေါ့" နှစ်ယောက်သား ခွက်ခွက်လန်
အောင်ရယ်ပြစ်လိုက်ကြသည်။ ထက်အောင်ကနူးညံ့အိစက်သော
နို့လေးများကိုလုံးချောကိုင်ရင်း ----
"တကယ်ပါ - အကြွင်နာ -- လက်ခံမယ်ဆိုရင်
အစ်ကို လက်ထပ်မယ်" ဟုတ်မှာ -- လုပ်ပါ --
ဆရာကြီးရယ် -- အကြွင်နာက -- အိမ်ပြေးမလေးနော် -
- အကြွင်နာမျိုးရိုးတဲ့တော -- သိလား "" လိုတယ်လို့မှ
မပြင်တာ"
အကြွင်နာက ထက်အောင်ပေါင်ပေါ်မှ အသာအယာ
ထထိုင်၏။ ညှင်းသွဲ့လေးကန်းသော သက်ပြင်းရှည်လေးတစ်ခု

ချလိုက်သည်။

"အကြြင်နာ့မှာ ချစ်သူရှိတယ်လို့ပြောပြီးပြီဟာပဲ"

"အချစ်ကို --တန်ဘိုးထားတာကိုက -- ချစ်ရကောင်းတာ" ယက်အောင်ကလည်း၊ မဝေ -- မရေမလည် -- အချစ်ရှုံးမလေး နဲ့အဖွဲ့ -- ပွဲနဲ့လာခဲ့ပြီးပြီပဲလေ။ အ ကြ င် နာ ့ ပါ ၊ မ် ၊ မ် ၊ လေ ၊ ကံ ၊ ဖ ၊ လေ ၊ နှမ်းရိုက်ရင်းလက်တစ်ဖက်ကစောက်ဖုတ်လေးအကွဲကြောင်းကို လက်ချောင်းလေးနှင့်ပွတ်၏။

"စကားအကောင်းပြောရင်း -- လုပ်လာပြီကွာ" အကြြင်နာက စောက်ပုတ်လေးကို ပင်အောက်သို့ရောက်အောင် ဖင်ကြီးကိုနောက်သို့ကော့ -- ကောက်ပြစ်လိုက်ပြီ -- ထက်အောင်လက်ကို ခပ်တင်းတင်းလေးဆွဲဖယ်သည် -- ယက်အောင်ကမင်အောက်သို့ကွယ်သွားသောစောက်ဖုတ်ကလေး ကို မရမက -- လိုက်နိုက်သည်။

"နေအုံးကွာ -- ခဏလေးများနေစပ်ပါအုံး အစ်ကိုရယ်" လို့ရင်းနဲ့ပြောမယ်တော -- နေ့" "ဟေအေတွာ --- အကြြင်နာ -- မပြောတော့ဘူး" ဒါဖြင့်လိုးပြီးမှပြော - ကဲ -- ကုတင်အောက်သို့ကွဲသောင်းချိန်းပြီး -- ကိုယ်လုံး လေးကို -- လှဲသိပ်လိုက်သည်။ -- ဖင်တစ်ပိုင်းက -- ကုတင်စောင်း၌ တင်ကာ -- ဆီးခုံကြီးက -- ကြွားကြွား ကြီးခုံးထလာ၏။ ကုတင်ကိုကန့်လန့်ပြတ်လှဲအိပ်ရင်း -- ခေါင်းရင်းလဘက်မှခေါင်းအုံးဟစ်လုံးကိုလှမ်းဆွဲကာ-- ခေါင်းအောက်ထိုးသွင်းပြီး အကြြင်နာကသက်ပြင်းရှည်လေးမှုတ် ပြလိုက်သည်။

"ဘာလဲ -- အစ်ကို့ကို -- စိတ်ညစ်တယ်ပေါ့လေ" "ညစ်တာပေါ့နားမှ မနားရပဲ" ယိုးနေကျ မျက်စောင်းလေး

နှင့် ရှုနေကျနှုတ်ခမ်းလေးက ဝမ်းသ ဘာအသုံး ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။ -- မဓိတယ်လေး ပြောသောအကြြင်နာမျက်ဝန်းတို့က -- ပြုံးရိ -- ရွှန်းလဲ့လေ၏။

"စိတ်မပါရင်လဲ --နေလေ" "လုပ်ပြန်ပြီအခုနလဲ အဲဒီနဲ့ -- ကွဲပဲကုန်တော့ "ကွဲ" "ပြ" ဆိုသောစကားလုံးကို ပြုံးပြုံးလေးနှင့်တမင်မဘီသနေချွတ်ကာ ရှုံ့မဲ့ရင်းပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည်တော့လဲ -- "ကောမန်းကြီး" က တဟဲဟဲ သဘောကျသည်။ ဆော်တွေ "နက်"ကို သာရာကကျွန်းသည် ပြောသည် -- စင်စစ်အကြြင်နာ၏ မ ဖဖျိုးရှိုးကလည်း အဲ --အထာ" ကျွန်းနေသလိုပင်။

"ဘဲ" ဆိုသောယောက်ျားတွေကစိတ်ကလိလိုက်၍နှုန်းနှုပ် လိုးနေစဉ် -- အောက်မှ(မနာဘဲနှင့်) အောင်မလေးအဘလေး အော်နေလျှင်လဲကျေနပ်၏။

အောင်မြင်ပြင်းပန်းကိုင်အဖြစ် -- ဖိဖိလိုးလိုက်သော စောက်ပုတ်ကလေး -- ကွဲပြဲပွဲရောင်းကာအရေလည်ပြီး - - တင်းမုံနေတာမျိုးကိုမြင်ချင်ကြသည်။ ဆော်တွေက စောက်ပတ် ကိုတစိမ့်စိမ့်ကြည့်ကာ လက်ကမြင်းလိုက်ကြသည် -- ဆော်တွေက လီးကိုင် -- လီးစုပ်လေးလျှင်ကား ထိုဘဲအဘို့လောကနိဗ္ဗာန် ကြီးဖြစ်ကရော။

"ကဲ -- မပြလဲ -- နေ -- ပေါင်က -- ဒီဘက် ကိုကားလေ -- ကားအုံး" "ဒီထက်ကားရရင်လဲ -- ပေါင်နှစ်ခြမ်း -- ပြုတ်ရုံပဲရှိတော့တယ်"

မှိန်သည်ကုတင်စောင်းလေး၌ ခါးတစ်ပိုင်းတက်ကာကြမ်း ပြင်၌ဖဝါးထောက်ထားသောအကြြင်နာ့ပေါင်နှစ်ဖက်ကရေနှင့် ဆေးကြောသန့်စင်ထားသဖြင့် ဝင်းလက်သန့်ရှင်း မွှေးကြိုင်နေ၏။

"ခပ်ပြာမွှေးနဲ့ -- တိုက်လာတယ် -- ဟုတ်"

အာ. ဟိုဒင်း —— မလုပ်နဲ့တော့နော် —— နော်လို့" "ဘာလဲ အကြောင်နာရဲ့ —— ဘာမလုပ်ရမှာလဲ" "မ "မမှတ်နဲ့တော့လို့" "ဘာလို့ လဲ ——မကောင်းဘူးလား ——ဟင်" "သီးကျင်တယ် —— အစ်ကိုရဲ့မကောင်းတာ —— ကောင်းပါတယ် —— ကောင်းလွန်း တော့ —— သီကျင်ပြီး —— နေရတာ —— မကောင်းဘူး" "အကြောင်နာက —— အမှတ်ခံပူးပို့လား" "ကြည့်ပါလား —— သူ့ပဲအခုမှုတ်ပေးပြီးတော့"" အကြောင်နာက မကျေမနပလေးသူ လက်မောင်းကိုလှမ်းရိုက်သည်။

"အစ်ကိုဟာကြီး —— ထ —— အောင်လုပ်ပေးအုံး လေ" "ဟင်း —— ဟင်း —— စားအိုးစားခွက်နှင့် —— လုပ်မှဲ့ ဆရာကြီး ——ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ —— ပျော့တီး ——ပျော့ပတ်နှင့် ——ဟင်းဟင်း"

အကြောင်နာကမဲ့ရှုံ့ပြီး —— လီးတန်ကြီးကို လက်ဖဝါးလေး ပေါ်တင်ကာ —— ကြက်ပေါင်လေးတစ်ချောင်းကိုချဲစမ်းချော့ မြူသလိုမျိုး —— လီးထိပ်ကြီးနှင့် နူတ်ခမ်းလေးစုတော့ကာ —— စောင်းပြောအံ။

"အဟဲ ——လာမယ်လေ" ကြာမယ်ဖော့ အလွန်အကျွံ ——ဆယ်စက္ကန့်ပါ"

"လေ ——ချည်ပဲ ——သူ့ဟာကြီးကဖြင့်ကာလနဂါးဖြစ် နေပြီ"

ပွင့်လင်းရင်းနှီးလာသည်နှင့်အမျှ —— အကြောင်နာသည် —— ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိသောစကားလေးများကိုပြောတတ် —— ဆိုတတ် —— လှုပ်ရှားတတ်လာသည်။

"နဲ့နဲ့စလေး —— ဟဲ ——ဟဲ ဆွဲပေးလိုက်လေ"

"ဘာလဲ —— စုပ်ရအုံးမှာ —— ဟွန်း —— တောလဲမ သေးဘူး —— သိပ်ပဲဝိညည်တာပဲ —— သူ့ဟာကြီးဖြင့်ရင်

——ခုကွ"

"အစုပ်ကောင်း —— အမှုတ်ကောင်းလေးကိုအကိုကလ ကယ်လှမှာ —— အကြောင်နာနှုးလေးကိုင်ပွေ့ရင်း ထက်အောင် ကခွဲဆောင်၏။ အကြောင်နာ၏လှပ သိမ့်မွေ့သောမျက်နှာလေး တည် သွားပြန်၏။

"တကယ်လား —— ဟင်"

"ဒေါ် —— အဟုတ်ပြောတာ"

"ညာတာပါ အကြောင်နာကိုသကာယ်လဲ —— မချစ်ပဲ နဲ့" "ချစ်ရပါပြီလား —— ခလေးရယ် —— ချစ်လိုက်ရတာ ——တုံလို့"

"အဲဒီအပြောနဲ့ပဲအကြောင်နာ —— ပုရွှေမှုတ်ရအုံးမယ် ——ဟင်း"

အကြောင်နာ၏အမူအယာလေးက —— တိုးမျှတိုးမျှ —— ချစ်စရာကောင်းလာသည် —— ထိုကြောင့်ထက်အောင်စိတ်မှာယင် ရှိုးတိုးယိုင်တိုင်ဖြစ်လာ၏။

အကြောင်နာက လီးကြီးကိုကိုင်ပြလိုက်ကာ —— လီးကိုပါ မ်ိုးဝင်ထဲမသွင်းပဲ —— အစ် —— တစ်ဝိုက်အရှင်းထဲသို့လျှာစောင်း ထိုးသွင်းကာ ကလိပေးလိုက်တယ်။

"အို —— ခစ် —— ခစ် —— ခစ် ကကယ်လေနှဲ့သွားတာ" လီတန်ကြီးက —— အသက်သွင်းလိုက်သလား —— ထောင်းကနဲ —— မာတောင်သွားရာ လီးထိပ်နှင့် ညှိုနြိုသောအကြောင်နာ့နှုတ်များ ရိုက်ခတ်မိသွားသည်။

အကြောင်နာကလက်ဖဝါးပေါ်မှုငုန်ထွသွားသောလီးတန် ကြီး အမိအရလိုက်ဖမ်းရင်း —— တခစ်ခစ်ရယ်ကာ ထက်အောင်

ကိုကြည့်သည်။

"သိပ်ချစ်ဖို့ -- ကောင်းတာပဲ-- အစ်ကိုရယ်"

"ချစ်ရင် --နမ်းလိုက်လေ"

"ဟကယ့် -- တကယ် -- အစ်ကိုကကျွန်မာရေးအရမ်းကောင်းတာပဲ"

အကြွင်နာက -- တောင်နေသောလီးတန်ကြီးကိုပြကာ--မြကာ -- ကစားရင်းဘွမပါးပြင် -- နှာခေါင်းတို့နှင့်တို့တိ လိုမှုပွတ်ပေးလိုက်သည်။ လီးထိပ်ကြီးက ချွေးစေ့ဖောင်းသောပါး ပြင်လေးနှင့် နူးညံ့စွာထိတွေ့ပွတ်သတ်မိခါ -- ဆတ်ကနဲ -- ဆတ်ကနဲ -- တုန်ခါသွားသည်။

"အစ်ကို -- ထည့်လိုက်ရလေား -- ဟင်"

လီးတန်ကိုကိုင်ရင်း မေးကာ -- ထက်အောင်ကိုမေးသည်။

"ခလေး -- သဘောလေ"

"ခလေးသဘောမလုပ်ပါနဲ့ -- လူကြီးကလဲ --ထနေပြီဟာကို "

ထက်အောင်က -- အကြွင်နာ့ပုခုံးစွန်းလေးနှစ်ဖက်ကိုကိုင်ကာရယ်၏။ အကြွင်နာက -- ဖောက်စိထိပ်ကလေးနှင့် လီးထိပ်ကြီးကို ခမ်စုပ်ပြီး သုံးလေးခါ -- ကိုင်ပွတ်ပြီးမှ--စောက်ခေါင်းယဲသို့ဆွဲသွင်းပေးလိုက်သည်။

ထက်အောင်က -- လီးထိပ်ကြီးမြှုပ်သွားမှပြစ်ပါ စောက်ခေါင်းအဝထဲနစ်ဝင်လိုက်သည်နှင့်အကြွင်နာ့ခါးကို အပေါ်သို့ဆွဲမကာ -- တင်းကနဲ -- မျှင်းမျှင်းလေး -- တရစ်ရစ် -- လိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

"ပြစ် --ပြစ် -- တစ် -- တစ် -- တစ် -- ထွပ်"

... -- အား -- ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် - အသုံးပဲ"

"အသုံးပင်လေး -- ဟင်"

"အင်း -- ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ် -- အိုး--အိုး -- မျိုး ကျွတ်ကျွတ်"

"မောင် -- ရဲ -- ဟ -- လား "

"အင်း -- ကျွတ် ကျွတ် -- အဒုနစလုပ်သာရှောက်မနာတော့ဘူး"

"မောင့်ကိုချစ်သွားပြီလား -- ဟင်"

"ဟုတ်တယ်မောင်ရယ် -- မောင်နဲ့မခွဲချင်တော့ဘူးသိလား" ကျွတ်ကျွတ် ။

ရဲတင်းပွင့်လင်းလာသောအကြွင်နာစကားလေးများကြောင့်ထက်အောင် -- ပင်ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင်ဖြစ်သွားရသည်။

"ကျွမ်း" ... လေးတည့်တားသလို့နှုတ်ပိတ်နေလေ၏။

"ဆောင့်လေမောင် -- မဆောင့်နိုင်တော့ဘူးလား--ဟင်"

"နာ -- မှာစိုးလို့"

"ဆောင့် --စမ်းပါ -- နာ --နာ "

အကြွင်နာက -- မွေ့ယာခင်းကို -- လက်နှစ်ဖက်က -- စုကိုင်ဆုပ်ညှစ်ခါ -- တွန့်တွန့်လိန်လိန်လေးဖြစ်နေသည်။ ကုတင်ခေါင်း၌ တည်ရှိသောခါးလေးကို -- ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ -- ဆတ်ကနဲ --ကော့ -- ကော့တက်လာ၏။

ထက်အောင်က -- အကြွင်နာ့ဒူးခေါင်းနှစ်ပုံးကိုကိုင်ကာ -- မင်းလိုင်လိုင်လျက် -- ခပ်သွက်သွက်လေးညှောင့်ဖြစ်လိုး‌‌သည်။

"ပြွတ်စွတ် -- ပြွတ်စွတ် -- ပြွတ်ပြွတ် -- ဖတ် --ဖတ် "

"ဟာ့ -- ဟာ့ --ဟာ့ --အာ့ -- ဟာ့-- အင်း"

ခြောက်သွေ့လာသောနှုတ်ခမ်းလေးများကိုလျှာနှင့် ယှက်ရင်း အကြင်နာက -- တံတွေးကို "ဂွတ်"ကနဲမြိုချလိုက်သည်။

နို့ကြီးနှစ်လုံးက -- ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်ဟုံခါလှုပ်ယမ်းကာဘောင်ဘင်ခတ်နေသည်။ ဗိုက်သားလေးက -- ရှုပ်-- ဟိုက်သွားလိုက် ---လှိုင်းလုံးလေးသဖွယ်တက်သွားလိုက်ဖြစ်နေရှာ၏။

အမွှေးချင်းယှက်ပွတ် -- ဖိကပ်ပြီးဆီးခုံချင်းနာနာလေးဖိထားကာ -- "ကပ်ဆောင့်" ကလေးစောင့်သည့်အခါစောင့်သည်။

ပေါင်းအချင်းချင်း --, မထိ -- အသားချင်းတယ်ရာမှမထိပဲ -- အလွတ်လေးဟာပြစ်လိုးနည်းနှင့်လိုးနေသည်။

ဆောင်တိုင်း -- ဆောင်တိုင်း လီးတန်ကြီးက အဆုံးအထိ-- ဝင်ရောက်သွားသဖြင့် -- အကြင်နာမျှာလှုပ်ခါရမ်းနေရှာသည်။

တဖြေးဖြေးအရှိန်မြင့်လာသည့်နှင့် အကြင်နာပေါင်တစ်ဖက်ကိုခွလိုက်ခါ -- ကျန်သောပေါင်းတစ်ဖက်ကို -- ဆွဲထောင် ပြီး "ခွကက်" အဟပ်မိအောင် -- အကြင်နာကို -- တစောင်း လေးလှည့်ပြီး --မတ်တတ်မကျ ဖြင်းလိုင်မကျ -- ခပ်ကွကွ ရပ်၍ ---

မီးကုန်ယမ်းကုန်ဆောင့်လိုးပြစ်လိုက်မိလေတော့သည်။

"ပြွတ် -- ပြွတ် -- နို -- စွပ် -- ပြွတ် -

- ဖတ် -- ဖတ် "

"ဟီ -- ဟီ -- ဟာ့ -- ဟာ့ --အ -- ဟီ --အင့်"

အကြင်နာက -- သူမတ်မှုပိုင်ညည်းသံလေးဖြင့်ပါ၊ဝင်ဟကာ -- "ဟီ " ကနဲ --ဟင့်ကနဲ -- ဆောင့်ချက်လေးအတိုင်း -- အသံလေးများဆောင့်ဆောင့် - ထွက်လာကာ -- တစ်ကိုယ်လုံး ဖိုဖိုဖတ်ဖတ် -- တုံလာပြီးသေးတစ်စောင်း မှ -- လူးလဲထကာ -- ထက်အောင်--ပေါင်ကိုဖက်ပြီး ခစ်ဖိဖိလေးကိုက်ပေးလိုက်လေသည်။

"ပြွတ် -- စွတ် -- ဖွတ် -- နို -- ဖတ် - ဖတ် -- ဖတ် -- ဖတ်"

"ဟင် -- ဟင်း -- ဟင် --- အင် --ဟင် ---ဟင် -- ဟင် -- အင် "

ထက်အောင် -- ပေါင်တွင် "ဆတ်" ကနဲအကိုက်ခံရပြီး ဆောင့်ချက်က ဖိုင် -- ဖိုင် - ပြင်းထန်သွားလေရာ -- စောက်ခေါင်းထဲမှ -- သွေးလေးများပင် -- ၃ထွက် လာလေ၏။

အကြင်နာက -- လည်းစောက်ခေါင်းထဲမှ နာလေ -- ဖိကိုက်လေ -- ထက်အောင်က -- ပေါင်ကနာလေ ဖိကိုက်လေ-- ထက်အောင်က -- ပေါင်ကနာလေဖိဆောင့်လေပြင့် -- မုန်းတိုင်းကျဲကား -- ပွဲကကြမ်းသွားလေ၏။

ဘာပဲပြစ်ပြစ် -- အကြင်နာက -- ချစ်ရာတော့ကောင်းနေလေပြီ -- မှ ဒေါက်တာရစ်ကု -- ကျွမ်းကြီးထွက်တိုက်မိလေ၏။

ဒေါ်သန်းနှင့် ကိုထက်အောင်။

စာမေးပွဲကျ - လို့အိမ်ကပြေးလာခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ - - ကျမကိုသနားသဖြင့် -- ဗာတန်းအရောက်ပို့တဲ့အတွက် -- ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီအတွက် -- အဝို့အခအဖြစ် - - ကိုထက်အောင်ရဲ့ -- အတာချိုကော့(စ်) လက်ဆွဲသေတ္တာလေး လဲ -- ယူသွားပါတယ်။

ကျမနံနယ် -- အကြင်နာ -- မဟုတ်ပါ။

စာမေးပွဲက -- အိမ်ပြေးလာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦး လဲ -- မဟုတ်ပါရှင့် -- ရှင်တို့ကို -- လူစားတွေအပေါ် -- ဖျံကျနေတဲ့တစ်ကိုယ်တော် "မဖိုက်" ဆိုတာ -- ကျမ ပါပဲ။

ဒေါ်သန်း ကတ်ဆက်နှင့် နာရီလေးလည်းအမှတ်တရ ယူသွားပရစေ -- ခွင့်လွှတ်ပါနော်။

မဖိုက် "ခေတ္တ -- ရင်နာခင်း"

မြွေပွေးကိုပိုးထိလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျားကို--ယုန်ကိုက်ပြီး--မှဆိုးကိုများတှာ်မောသဲ ဖြစ်၏။

အဆုံးစွန်--တံငါသည်--ရေနစ်သည်ဟုဆိုရမည်ပင်။

★ ★ ★ ★ ★

တစ်ဖက်နယ်စပ်မှ--မဖိုက်သိစေရန်မှာ ယင်းကိစ္စ--အလုံးစုံကိုပြန်လည်ပြောပြသူမှာ ဒေါက်တာရမ်းကု-ကိုထက် အောင်--မဟုတ်ပါ။ မဖိုက်--ရောက်ခဲ့သော--ဒေါင်းမ "ဒေါ်သန်း" ထံမှ--ကာသီလင်တ--ထွက်လာသောစာချက်များ ကို--စနစ်တကျ--စီစဉ်ရေးသားလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် မဖိုက်--ကျန်းမာပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေဟု--ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သ လိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

—